

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0326/2011

5.10.2011

RAPORT

referitor la modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice
(2011/2048(INI))

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor

Raportoare: Heide Rühle

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	16
AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL	20
AVIZ AL COMISIEI PENTRU CONTROL BUGETAR.....	25
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE.....	29
AVIZ AL COMISIEI PENTRU MEDIU, SĂNĂTATE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ	35
AVIZ AL COMISIEI PENTRU INDUSTRIE, CERCETARE ȘI ENERGIE	40
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ.....	45
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	50

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice (2011/2048(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Directivele 2004/18/CE și 2004/17/CE privind procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice¹ și Directiva 2007/66/CE privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice²,
- având în vedere Decizia 2010/48 a Consiliului privind încheierea Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap³, care a intrat în vigoare la 22 ianuarie 2011 și care identifică directivele privind achizițiile publice ca acte comunitare ce se referă la aspecte reglementate de Convenție,
- având în vedere Acordul privind achizițiile publice al OMC din 15 aprilie 1994,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 26 (integrarea persoanelor cu handicap),
- având în vedere Rezoluția sa din 12 mai 2011 referitoare la accesul egal la piețele din sectorul public din Uniunea Europeană și din țările terțe⁴,
- având în vedere Cartea verde a Comisiei privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice (COM(2011)0015),
- având în vedere Cartea verde privind extinderea utilizării achizițiilor publice electronice în UE (COM(2010)0571),
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la piața unică pentru întreprinderi și creștere economică⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la noile evoluții în achizițiile publice⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2009 intitulată „Achiziția înainte de comercializare: încurajarea inovației pentru asigurarea unor servicii publice durabile de înaltă calitate în Europa⁷”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei, intitulată „Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană” (COM(2010)0543),

---

¹ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

² JO L 335, 20.12.2007, p. 31.

³ JO L 23, 27.1.2010, p. 35.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2011)0233.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2011)0146.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2010)0173.

⁷ JO C 67E, 18.3.2010, p. 10.

- având în vedere Comunicarea Comisiei, intitulată „Către un Act privind piața unică. Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate. 50 de propuneri pentru optimizarea muncii, a activităților comerciale și a schimburilor reciproce” (COM(2010)0608),
  - având în vedere raportul profesorului Mario Monti din 9 mai 2010, intitulat „O nouă strategie pentru piața unică”,
  - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei SEC(2010)1214,
  - având în vedere raportul referitor la „Evaluarea accesului IMM-urilor la achizițiile publice din UE”¹,
  - având în vedere Comunicarea Comisiei, intitulată „Achiziții publice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu” (COM(2008)0400),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei, intitulată „«Gândiți mai întâi la scară mică»: Prioritate pentru IMM-uri - Un «Small Business Act» pentru Europa” (COM(2008)0394),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei, intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020: O Uniune a inovării” (COM(2010)0546),
  - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 11-12 mai 2011 privind Cartea verde intitulată „Modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice – către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă”,
  - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 13 iulie 2011 referitor la Cartea verde privind „Modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice – către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă”,
  - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 13 iulie 2011 referitor la Cartea verde privind extinderea utilizării achizițiilor publice electronice în UE,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru control bugetar, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0326/2011),
- A. întrucât o piață de achiziții publice a UE care funcționează corect este un factor-cheie al creșterii și o piatră de temelie a pieței unice și, în plus, este esențială pentru stimularea concurenței și inovării și pentru abordarea rapidă a provocărilor sociale și de mediu care apar în cadrul politicii publice, precum și a problemei calității muncii, inclusiv a remunerării adecvate, egalității, coeziunii și incluziunii sociale, odată cu atingerea unei valori optime pentru cetățeni, întreprinderi și contribuabili;

---

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

- B. întrucât normele europene în materie de achiziții publice au contribuit semnificativ la creșterea transparenței și la garantarea tratamentului egal, la combaterea corupției și la profesionalizarea procedurilor de achiziții publice;
- C. întrucât, ținând seama de climatul economic actual, este mai important ca oricând să se asigure o eficiență optimă a cheltuielilor publice, limitând totodată cât mai mult posibil costurile suportate de întreprinderi, și întrucât o mai bună funcționare a achizițiilor publice ar contribui la realizarea acestor două obiective,
1. salută Cartea verde a Comisiei și procesul extins de consultare ca punct de plecare pentru revizuirea directivelor privind achizițiile publice, în conformitate cu dispozițiile Tratatului de la Lisabona și cu jurisprudența Curții Europene de Justiție (CEJ), și în conformitate cu normele revizuite privind ajutoarele de stat;
  2. subliniază faptul că, deși revizuirea directivelor UE privind achizițiile publice în 2004 a condus, în esență, la o dezvoltare suplimentară utilă a pieței unice pentru achizițiile publice, la câțiva ani după transpunerea directivelor 2004/17 și 2004/18 în legislațiile naționale, trebuie să se evalueze dacă vor fi necesare optimizări și clarificări ale directivelor în vederea depășirii deficiențelor apărute în practică; subliniază faptul că un număr ridicat de părți interesate consideră că normele privind achizițiile publice sunt extrem de complexe, ducând la proceduri administrative de conformitate costisitoare și greoaie; regretă cazurile frecvente de transpunere neadecvată a normelor comune în dreptul național, precum și insuficiența măsurilor în domeniul formării; invită Comisia să propună o simplificare considerabilă și o consolidare a normelor, aducând totodată clarificări suplimentare acolo unde este necesar; în plus, subliniază faptul că utilizarea sporită a TIC trebuie, în prezent, să joace un rol major în reducerea administrației și a costurilor, și că numeroasele inițiative europene privind achizițiile publice și comerțul electronic ar trebui să fie aliniate în mod corespunzător cu reforma normelor privind achizițiile publice;
  3. solicită să fie prevăzut explicit în directive faptul că acestea nu împiedică nicio țară să se conformeze Convenției OIM nr. 94; invită Comisia să încurajeze respectarea acestei convenții de către toate statele membre; subliniază faptul că în vederea funcționării eficiente a achizițiilor publice ecologice sunt necesare norme europene clare și univoce care să definească concret cadrul legislativ și modul de aplicare în statele membre;

Prima sarcină: îmbunătățirea clarității juridice

4. solicită o clarificare a domeniului de aplicare a directivelor; relevă faptul că scopul principal al achizițiilor publice este achiziționarea de bunuri, lucrări și servicii de către autoritățile publice pentru a se adapta nevoilor cetățenilor lor și pentru a asigura utilizarea eficientă a fondurilor publice; subliniază faptul că trebuie să existe un beneficiu direct pentru autoritatea contractantă pentru ca o procedură să fie calificată drept achiziție publică;
5. solicită clarificarea definițiilor din directive - de exemplu, definiția unui „organism de drept public” - în conformitate cu jurisprudența CEJ și fără a limita domeniile de aplicare a normelor UE privind achizițiile publice;

6. reamintește Rezoluția sa din mai 2010 referitoare la evoluțiile recente în achizițiile publice, care a luat act de jurisprudența CEJ și a considerat că cooperarea public-public nu este inclusă în domeniul de aplicare a normelor privind achizițiile publice dacă îndeplinește următoarele criterii: scopul parteneriatului este realizarea unei sarcini de serviciu public atribuite tuturor autorităților locale participante; sarcina se realizează exclusiv prin intermediul autorităților publice în cauză, adică fără participarea sectorului privat; și activitatea este realizată în esență pentru autoritățile publice participante; subliniază că transferul de atribuții între organizațiile din sectorul public ține de organizarea administrativă internă a statelor membre și nu face obiectul achizițiilor publice; consideră că aceste clarificări ar trebui să fie codificate în directivele privind achizițiile;
7. subliniază excluderea concesiunilor de servicii din domeniul de aplicare a normelor europene privind achizițiile publice; amintește că este important să se ia în considerare atât complexitatea procedurilor, cât și diferențele care există în cultura și practica juridică din statele membre în ceea ce privește concesiunile de servicii; consideră că dezbaterile cu privire la definirea termenului „concesiunile de servicii” și stabilirea unui cadru juridic de reglementare a acestor concesiuni au evoluat în urma adoptării directivei din 2004 privind achizițiile publice și în urma jurisprudenței complementare a Curții de Justiție a Uniunii Europene; insistă asupra faptului că o propunere legislativă referitoare la concesiunile de servicii nu este justificată decât în cazul remedierii eventualelor denaturări ale pieței interne; subliniază că nicio astfel de denaturare nu a fost identificată până în prezent și că un act legislativ referitor la concesiunile de servicii este, prin urmare, inutil atât timp cât acesta nu vizează o îmbunătățire clară a modului de funcționare a pieței interne;
8. subliniază că clasificarea actuală a serviciilor de categoria A și B ar trebui să fie menținută în măsura în care dispozițiile „mai ușoare” pentru serviciile de categoria B sunt justificate prin caracteristicile acestora de servicii furnizate în principal la nivel local sau regional; solicită Comisiei Europene să dezvolte instrumente care să înlesnească decizia autorităților locale și regionale cu privire la luarea unei hotărâri în cazul unor licitații concrete de achiziții publice;
9. constată, în acest context, că aplicarea legislației privind achizițiile publice în cazul prestării de servicii sociale personalizate este deseori neadecvată pentru a obține rezultate optime pentru beneficiarii serviciilor în cauză; solicită recunoașterea, în temeiul dreptului comunitar, a mecanismelor verificate ale statelor membre, care se bazează pe faptul că tuturor ofertanților care sunt în măsură să îndeplinească condițiile stabilite în prealabil de lege, indiferent de forma lor juridică, li se permite să presteze servicii, atât timp cât sunt respectate principiile generale de bază referitoare la tratamentul egal, transparență și nediscriminare;
10. subliniază că ar trebui să se evite introducerea de noi reguli pentru piețele de achiziții publice situate sub pragurile UE, deoarece ar putea periclita securitatea juridică stabilită la nivel național;
11. invită Comisia să alinieze Directiva privind căile de atac la noul cadru privind achizițiile publice, care va fi instituit în urma actualei revizuirii, și să efectueze acest lucru în paralel

cu propunerea legislativă principală, pentru a garanta coerența;

12. subliniază răspunderea Comisiei Europene de a monitoriza punerea corectă în aplicare a directivelor europene în statele membre;

Cea de-a doua sarcină: dezvoltarea întregului potențial al achizițiilor publice - cel mai bun raport calitate/preț

13. consideră că, în vederea dezvoltării întregului potențial al achizițiilor publice, criteriul celui mai scăzut preț nu ar mai trebui să fie criteriul determinant pentru atribuirea contractelor de achiziții și că ar trebui să fie înlocuit la nivel general de criteriul ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic - în ceea ce privește beneficiile economice, sociale și de mediu - ținând seama de toate costurile pe ciclul de viață ale bunurilor, serviciilor sau lucrărilor relevante; subliniază faptul că acest lucru nu exclude criteriul celui mai scăzut preț drept criteriu decisiv în cazul bunurilor sau serviciilor standardizate; solicită Comisiei să dezvolte, în strânsă cooperare cu statele membre, o metodologie pentru calcularea costurilor pe ciclul de viață la scară largă și pe bază voluntară; subliniază că sprijinul față de criteriul „beneficiului economic maxim” împiedică inovarea și aspirația spre o calitate și o valoare mai bună și, astfel, îndeplinirea cerințelor Strategiei Europa 2020; subliniază că acest lucru este deosebit de relevant pentru achizițiile publice de bunuri care au un impact asupra sănătății consumatorilor – de exemplu în sectorul alimentar – unde calitatea și metodele de producție joacă un rol important; subliniază că normele privind achizițiile publice ar trebui să fie suficient de flexibile pentru a asigura că acei consumatori pasivi, de exemplu din spitale, centre de îngrijire a persoanelor în vârstă, școli și grădinițe pot avea acces egal la alimente sănătoase și care respectă raportul calitate-preț, nu doar la opțiunea cea mai ieftină disponibilă;
14. recunoaște că achizițiile publice, dacă sunt utilizate în mod eficient, ar putea fi un factor real pentru promovarea locurilor de muncă, a remunerațiilor și a condițiilor de lucru de calitate, precum și a egalității, pentru dezvoltarea competențelor și a formării, pentru promovarea politicilor de mediu, precum și pentru acordarea de stimulente pentru cercetare și inovare; invită Comisia să încurajeze guvernele și autoritățile contractante să sporească utilizarea achizițiilor publice durabile care sprijină și promovează o ocupare de calitate a forței de muncă și furnizarea de servicii și de bunuri de calitate în Europa; invită Comisia să evalueze modul în care achizițiile publice au contribuit la atingerea obiectivelor mai generale ale UE și să evalueze ce ar trebui să se facă pentru a îmbunătăți aceste obiective în viitor;
15. reamintește că achizițiile publice precomerciale reprezintă un instrument prea puțin utilizat, care poate aduce o inovare în acest domeniu și care poate avea o contribuție semnificativă la identificarea și stabilirea piețelor principale și la îmbunătățirea accesului IMM-urilor la achizițiile publice; în plus, consideră că modelul propus de partajare a riscurilor și a beneficiilor (DPI) în domeniul achizițiilor publice înainte de comercializare impune atât o clarificare juridică, cât și o simplificare juridică, pentru a permite utilizarea eficientă și cu regularitate a acestui instrument de către achizitori; în consecință, invită Comisia să propună o adaptare a normelor relevante privind achizițiile publice sau ajutorul de stat, ca parte a exercițiului de revizuire integrală, în scopul de a stimula

adoptarea achizițiilor publice înainte de comercializare;

16. constată importanța standardelor pentru achizițiile publice, în măsura în care acestea îi pot ajuta pe achizitori să își atingă obiectivele de politică într-un mod eficient și transparent; în acest sens, solicită dezvoltarea unei baze de date de standarde care să fie actualizată în mod regulat, în special în ceea ce privește criteriile de mediu și sociale, și care să fie disponibilă pentru autoritățile publice în scopul de a garanta că achizitorii au acces la o orientare adecvată și la un set de reguli clare în momentul elaborării ofertelor, astfel încât să poată verifica cu ușurință conformitatea acestora cu standardele relevante;
17. solicită acordarea unei atenții sporite standardelor nediscriminatorii și deschise din domeniul achizițiilor publice în sprijinul obiectivelor de simplificare și inovare, în special în ceea ce privește accesibilitatea, tehnologiile informației și comunicațiilor și mediul;
18. subliniază că producerea în mod durabil sau nedurabil a unui bun sau serviciu este considerată pe bună dreptate a fi o caracteristică a produsului care poate fi folosită drept criteriu de comparație cu alte produse sau servicii care nu au fost produse în mod durabil, pentru a permite autorităților contractante să controleze impactul social și de mediu al contractelor atribuite de acestea într-un mod transparent și totodată pentru a nu slăbi legătura necesară cu obiectul contractului; subliniază faptul că ar trebui clarificat domeniul de aplicare pentru includerea cerințelor referitoare la procesul de producție în specificațiile tehnice pentru toate tipurile de contracte, atunci când este relevant sau proporțional; face referire la cazul Wienstrom, care a devenit un exemplu clasic al modului și motivului pentru care caracteristicile de producție pot fi clasificate drept specificații tehnice;
19. subliniază nevoia de a consolida dimensiunea sustenabilității în domeniul achizițiilor publice, prin integrarea acesteia în fiecare etapă a procesului de achiziții (și anume testarea capacității, specificațiile tehnice, clauzele contractuale de execuție);
20. subliniază că, pentru a ține seama de gradul mai ridicat de conștientizare a impactului produselor, activităților și serviciilor asupra mediului și climei, autoritățile publice achizitoare ar trebui să includă costurile de mediu în evaluarea „ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic” și calcularea costurilor pe ciclul de viață; subliniază, în acest context, că respectarea criteriilor „de care nu se ține cont în cadrul achizițiilor publice” trebuie să aibă loc voluntar și că decizia de a utiliza aceste criterii trebuie să rămână la latitudinea autorităților publice, respectiv a organului de decizie legitim, direct și democratic care se află în spatele acestora, în urma unui proces individual de luare a deciziilor la fața locului; îndeamnă Comisia să clarifice conceptele de „furnizor local” și „produs la nivel local”;
21. constată că textul directivelor trebuie să fie mai concret în privința îmbunătățirii accesului persoanelor cu handicap;
22. consideră că dispozițiile actuale privind subcontractarea trebuie să fie consolidate, utilizarea mai multor niveluri de subcontractare putând fi o problemă în ceea ce privește respectarea contractelor colective, a condițiilor de muncă și a standardelor de sănătate și de securitate; în consecință, recomandă ca autoritățile publice să fie informate cu privire la toate detaliile legate de utilizarea subcontractanților înainte de încheierea contractului;

solicită Comisiei să evalueze, ținând seama de viitoarea revizuire a directivelor, dacă sunt necesare norme suplimentare în ceea ce privește atribuirea subcontractelor, de exemplu referitor la instituirea unui lanț de răspundere, în special pentru a evita situațiile în care IMM-urile subcontractante sunt supuse unor condiții mai puțin avantajoase față de cele aplicabile contractantului principal căruia i s-a atribuit contractul de achiziții publice;

23. recunoaște rolul pe care UE îl poate juca în facilitarea dezvoltării unor parteneriate public-private (PPP) de succes, promovând concurența loială și schimbul de bune practici între statele membre, în raport cu politicile sociale și de ocupare a forței de muncă; constată totuși diferențe importante între cerințele legale și cele procedurale din domeniu ale diferitelor state membre; astfel, invită Comisia să clarifice conceptul de PPP, în special în ceea ce privește asumarea de riscuri în comun de către părți și îndeplinirea obligațiilor lor financiare;
24. solicită Comisiei să evalueze din nou nivelul adecvat al valorilor prag din domeniul contractelor de achiziții publice de bunuri și de servicii și eventual să îl mărească, pentru a facilita accesul la achizițiile publice pentru părți interesate cum ar fi operatorii din economia socială și nonprofit, precum și al IMM-urilor; solicită să se acorde o atenție specială cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Acordului OMC privind achizițiile publice; în plus, trebuie de asemenea ținut cont de faptul că, având în vedere negocierile și așa dificile în materie de acces la achizițiile publice, o creștere a valorilor prag din Europa ar putea genera cu ușurință alte dificultăți pentru politica comercială a UE; consideră, în plus, că alinierea acestor praguri la pragurile deja armonizate ale Directivei privind atribuirea contractelor de utilități publice (2004/17/CE) și ale Directivei privind achizițiile în domeniul apărării (2009/81/CE) ar duce la un nivel maxim de simplificare și claritate atât pentru autoritățile contractante, cât și pentru furnizori;
25. subliniază că orice extindere a normelor UE privind achizițiile publice în zona „ce se cumpără” ar reprezenta o schimbare semnificativă a regimului actual și ar trebui să fie atent evaluată; se îndoiește că aceasta ar contribui la simplificare și raționalizare și se teme că ar conduce mai degrabă la norme mai complicate cu multe excepții care ar fi dificil de administrat în practică – directivele privind achizițiile publice sunt directive în materie procedurală („cum” se cumpără), care nu trebuie completate cu dispoziții privind „ce” se cumpără;

Cea de-a treia sarcină: simplificarea normelor și promovarea unor proceduri mai flexibile

26. subliniază că directivele sunt adesea percepute ca fiind prea detaliate și că au devenit tot mai tehnice și complicate și, în același timp, riscul legal al neconformității cu aceste norme a crescut considerabil deopotrivă pentru autoritățile contractante și pentru furnizori; constată că teama de provocare conduce la o abordare reticentă față de riscuri, care frânează inovarea și dezvoltarea durabilă, făcând ca autoritățile contractante să opteze mult prea des pentru prețul cel mai mic în detrimentul celei mai bune calități; solicită un spațiu mai larg pentru negociere și comunicare, combinat cu măsuri care să asigure transparența și să prevină abuzul și discriminarea și, totodată, să se permită consultarea pieței în mod explicit ca un prim pas posibil;
27. subliniază că politica în domeniul achizițiilor publice trebuie să asigure în primul rând utilizarea eficientă a fondurilor publice de către statele membre și să obțină rezultate

optime cu achizițiile publice prin aplicarea unor proceduri clare, transparente și flexibile, precum și să permită întreprinderilor UE să concureze în condiții echitabile pe teritoriul întregii Uniuni Europene;

28. susține, în cadrul unei revizuirii a legislației europene în domeniul achizițiilor publice, norme simple, clare și flexibile, cu o reducere a nivelului de detaliere și care conturează în același timp proceduri de atribuire mai simple, mai suple, mai puțin costisitoare, mai favorabile IMM-urilor și investițiilor; constată, prin urmare, că este nevoie să se pună un accent mai mare pe principiile generale de transparentă, tratament egal și nediscriminare; consideră că simplificarea normelor privind achizițiile publice ar oferi posibilitatea de a reduce riscul greșelilor și ar corespunde mai bine cerințelor întreprinderilor mici care participă la achizițiile publice;
29. consideră că este important să se evalueze dacă utilizarea pe scară mai largă a procedurii de negociere, cu publicarea prealabilă la nivelul UE, ar putea fi permisă dincolo de dispozițiile actualelor directive, astfel încât autoritățile contractante și antreprenorii să aibă mai mult spațiu de comunicare și să se creeze o mai bună legătură între cerere și ofertă; este de părere că, în cazul în care se are în vedere extinderea sferei de aplicare a procedurii de negociere, ar trebui să fie introduse garanții suplimentare împotriva abuzului, de exemplu obligația autorităților contractante de a stabili de la început cel puțin câteva condiții minime în ceea ce privește desfășurarea procedurii pentru orice ofertant, respectând practicile consacrate în cazul achizițiilor private, precum și obligația furnizării de documente justificative scrise;
30. invită Comisia să revizuiască abordările actuale privind calificarea furnizorilor (în special acordurile-cadru, sistemele dinamice de achiziție și utilizarea sistemelor de calificare de către achizitorii de utilități publice), astfel încât orice noi abordări privind calificarea să reducă costurile și termenele, să fie atractive atât pentru autoritățile contractante, cât și pentru operatorii economici și să conducă la cele mai bune rezultate posibile;
31. reamintește insistența cu privire la admiterea sistematică a ofertelor (sau a variantelor) alternative, întrucât acestea sunt cruciale pentru promovarea și difuzarea soluțiilor inovatoare; subliniază că specificațiile referitoare la performanță și cerințele funcționale și admiterea expresă a variantelor acordă ofertanților posibilitatea de a propune soluții inovatoare, în special în sectoarele cu un nivel înalt de inovare, cum ar fi TIC; în plus, solicită să se analizeze toate modalitățile – legislative sau nelegislative – pentru a asigura o mai bună participare a achizițiilor publice la promovarea inovării în Europa;
32. solicită Comisiei să introducă clarificări în cadrul de reglementare privind achizițiile publice, în special în ceea ce privește faza de executare a contractelor (de exemplu, referitor la „modificarea substanțială” care se aduce unui contract aflat în vigoare, precum și la cazul modificărilor privind contractantul și la cel al rezilierii contractelor);
33. consideră regretabil faptul că ofertanții nu au decât posibilități limitate de a rectifica omisiunile din ofertele lor; prin urmare, solicită Comisiei să comenteze în detaliu cu privire la omisiunile care pot fi rectificate de către ofertanți și la ajustările suplimentare care sunt permise, precum și cu privire la modul de a garanta transparența și tratamentul egal;

34. subliniază că autoritățile contractante ar trebui să aibă posibilitatea de a beneficia de experiența anterioară cu un ofertant pe baza unui raport de evaluare oficial; recomandă stabilirea unei limite de timp pentru excluderi, care ar trebui să garanteze transparența și obiectivitatea; subliniază necesitatea unei clarificări legislative în Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE, care să menționeze că un ofertant care a fost găsit vinovat de o abatere în cadrul unei proceduri anterioare de achiziții publice se poate reabilita după ce demonstrează cu dovezi pertinente că a urmat o procedură eficientă de auto-corectare; consideră că o astfel de clarificare ar favoriza mecanismele anticorupție prin acordarea de stimulente care să accelereze eliminarea practicilor corupte și să elimine incertitudinile juridice grave;
35. critică eșecul Cărții verzi în a menționa deficiențele legate de achizițiile publice și lipsa de experiență, de cunoștințe și de strategii pentru achizițiile în sectorul public; subliniază importanța promovării profesionalismului și a garantării obiectivității, atât din partea autorităților contractante, cât și a operatorilor de pe piață, sprijinind, în special, dezvoltarea programelor de formare care le sunt destinate; recomandă înființarea unei rețele de centre de excelență în cadrele existente la nivel național, precum și promovarea schimburilor de informații și de bune practici între statele membre; de asemenea, încurajează organizațiile-umbrelă, atât de la nivel național, cât și de la nivelul UE să își asume responsabilitatea comună de a face disponibile informațiile relevante și să faciliteze schimburile de informații între membrii lor în întreaga Europă; subliniază importanța unor ghiduri metodice și inteligibile atât pentru autoritățile contractante, cât și pentru ofertanți; regretă faptul că documentele publicate în 2005, respectiv 2010, „Achiziții ecologice! Ghidul achizițiilor publice ecologice” și „Achizițiile orientate social – un ghid pentru respectarea necesităților sociale în domeniul achizițiilor publice” nu sunt suficient de practice în această privință;
36. constată că numai 1,4 % din contractele de achiziții publice sunt atribuite întreprinderilor dintr-un alt stat membru; subliniază că profesionalizarea și instruirea mai bună a autorităților contractante și a ofertanților ar contribui la consolidarea competitivității pe plan european și la o mai bună valorificare a avantajelor pieței unice a atribuirii de contracte de achiziții publice;

Cea de-a patra sarcină: îmbunătățirea accesului pentru IMM-uri

37. subliniază că un bun acces al IMM-urilor la achizițiile publice, ca motor al economiei europene, este esențial în vederea menținerii ocupării forței de muncă, pentru garantarea dezvoltării durabile, a inovării și a creșterii; subliniază faptul că simplificarea procedurilor și a formalităților administrative, precum și elaborarea unor strategii favorabile IMM-urilor și implementarea codului bunelor practici vor facilita accesul IMM-urilor la contractele publice și le vor permite acestora să participe pe o bază mai egală și mai echitabilă; consideră că s-ar putea utiliza mai eficient fondurile din impozite printr-un acces simplificat, egal și echitabil la achizițiile publice pentru toți întreprinzătorii; subliniază că, în general, IMM-urile nu dispun de capacități administrative specializate semnificative și, de aceea, este necesar să se reducă la minimum cerințele administrative impuse acestora;
38. subliniază faptul că criteriile de selecție privind situația financiară, cum ar fi cerințele în

ceea ce privește cifra de afaceri a companiei, ar trebui să fie proporționale cu caracteristicile fiecărui contract; avertizează Comisia și statele membre ca atunci când adoptă instrumente flexibile și ușor accesibile utilizatorilor să nu creeze noi bariere pentru IMM-uri și să țină seama în primul rând de interesele acestora; solicită Comisiei, în vederea îmbunătățirii accesului la procedurile de achiziții publice și a transparenței acestora, în special în beneficiul autorităților contractante și al ofertanților mai mici, să modernizeze site-ul internet Tenders Electronic Daily (TED) pentru a spori gradul său de accesibilitate prin creșterea atractivității și prin facilitarea utilizării, acordând o atenție deosebită criteriilor de căutare și calității și detalierii traducerilor rezumative ale fiecărei oferte; recomandă ca TED să ofere un serviciu de alertare pentru utilizatori, pentru a-i informa de îndată ce a fost publicată o nouă cerere de oferte într-un anumit domeniu de interes;

39. solicită Comisiei să obțină introducerea în Acordul privind achizițiile publice a unei clauze care să permită UE să acorde preferință producătorilor europeni, în special IMM-urilor, în cadrul atribuirii anumitor contracte de achiziții publice, după modelul clauzelor care au fost deja puse în aplicare de către alte state semnatare ale acordului;
40. solicită Comisiei să crească gradul de conștientizare a importanței împărțirii contractelor pe loturi și să ia în considerare punerea în aplicare a principiului „aplică sau explică”, prin care normele referitoare la astfel de chestiuni cum ar fi împărțirea pe loturi trebuie să fie respectate, sau nerespectarea trebuie să fie explicată;
41. subliniază că autoritățile contractante ar trebui să utilizeze în mai mare măsură posibilitatea de a distribui contractele de achiziții publice pe loturi, ceea ce ar oferi IMM-urilor mai multe șanse de a participa la achizițiile publice în termeni calitativi și cantitativi, crescând concurența; încurajează IMM-urile să utilizeze procedura de achiziții publice comune și punerea în comun a contractelor, ceea ce le va permite să facă economii de scară în domenii cum ar fi logistica și transportul; încurajează autoritățile publice să fie flexibile atunci când iau în considerare aceste forme moderne și voluntare de aranjamente; invită Comisia să analizeze toate posibilitățile pentru a încuraja regrouparea temporară sau permanentă a IMM-urilor și a structurilor de mici dimensiuni pentru a le permite să răspundă la cererile de oferte nedivizate în loturi, fără a fi nevoie să apară oficial ca subcontractanți; solicită Comisiei să examineze în acest sens, în special practica actuală de subcontractare către IMM-uri, adesea în condiții mai puțin avantajoase decât cele impuse contractantului principal, a unor părți dintr-un contract care nu a fost divizat și care sunt prea mari pentru ca IMM-urile să participe la procedura de achiziții;
42. propune ca declarațiile pe propria răspundere să fie permise acolo unde este posibil și ca documentele originale să fie solicitate numai din partea candidaților preselectați sau a ofertantului câștigător, evitând posibilele întârzieri și denaturări ale pieței cauzate de declarațiile incorecte; solicită Comisiei să promoveze utilizarea unui sistem credibil de înregistrare electronică a unor „pașapoarte pentru achizițiile publice”, valabile o anumită perioadă, care ar putea contribui la reducerea sarcinii administrative a IMM-urilor în ceea ce privește procedurile de achiziții publice; subliniază faptul că un sistem european de precalificare ar putea fi un instrument util, cu condiția de a rămâne simplu, ieftin și ușor accesibil pentru IMM-uri;

Cea de-a cincea sarcină: garantarea unor proceduri solide și evitarea avantajelor necuvenite

43. invită Comisia să promoveze practici mai eficiente de raportare, inclusiv schimburi de informații între statele membre cu privire la excluderea ofertanților „incorecți”, pentru a combate corupția în achizițiile publice; invită Comisia să stabilească norme clare privind protecția persoanelor care denunță nereguli, conform recomandărilor formulate în Rezoluția 1729(2010) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei¹, să sporească transparența contractelor finanțate cu bani europeni și să promoveze acțiuni educative atât la nivel instituțional, cât și la nivelul publicului;
44. constată faptul că unele state membre desfășoară deja proceduri de achiziții publice eficiente, care asigură transparența și eficienta utilizare a banilor contribuabililor; îndeamnă Comisia să examineze bunele practici ale statelor membre în acest domeniu și să identifice principiile cele mai eficiente privind achizițiile publice la nivelul UE;
45. subliniază faptul că lupta împotriva corupției și a favoritismului este unul dintre obiectivele directivelor; subliniază faptul că statele membre se confruntă cu provocări diferite în acest domeniu și că o abordare europeană mai elaborată riscă să submineze eforturile de raționalizare și simplificare a normelor, creând un plus de birocrație; subliniază faptul că principiile transparenței și concurenței sunt esențiale în combaterea corupției; solicită o abordare comună privind măsurile de auto-corectare pentru a evita denaturarea pieței și pentru a asigura securitatea juridică pentru operatorii economici, precum și pentru autoritățile contractante;
46. întrucât contractele de achiziții publice se referă la fonduri publice, consideră că acestea trebuie să fie transparente și deschise controlului public; solicită Comisiei clarificări în scopul de a asigura securitatea juridică pentru autoritățile locale și alte autorități publice și pentru a le permite acestora să informeze cetățenii cu privire la obligațiile contractuale asumate;
47. solicită Comisiei să evalueze problemele asociate cu ofertele extrem de scăzute și să propună soluții adecvate; recomandă autorităților contractante să furnizeze, în cazul în care primesc oferte extrem de scăzute, informații suficiente și în timp util altor ofertanți, pentru a le permite să evalueze dacă există motive pentru inițierea unei proceduri de reexaminare; solicită o mai mare coerență între politica comercială externă comună a UE și practicile din statele membre în care se acceptă oferte foarte scăzute;

Cea de-a șasea sarcină: extinderea utilizării achizițiilor publice electronice

48. salută Cartea verde a Comisiei privind extinderea utilizării achizițiilor publice electronice; subliniază că planul de acțiune privind achizițiile publice electronice nu și-a atins obiectivul și că este necesară o conducere politică mai eficientă la toate nivelurile de guvernare – inclusiv la nivelul UE – pentru a menține și accelera tranziția către achizițiile publice electronice; dorește să se asigure că cel puțin 50% din achizițiile publice – atât din cele ale instituțiilor europene cât și din cele ale statelor membre – se realizează prin

---

¹ Rezoluția 1729(2010) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, referitoare la protecția persoanelor care denunță nereguli, text adoptat la 29 aprilie 2010.

mijloace electronice, așa cum s-au angajat guvernele statelor membre la Manchester, în 2005, în cadrul Conferinței ministeriale pentru guvernare electronică;

49. subliniază rolul unic al Comisiei în promovarea progresului în ceea ce privește aspectele de standardizare și de infrastructură; semnătura electronică și ștampilele cu dată, de exemplu, necesită un format convenit de comun acord în scopuri de securitate; solicită Comisiei să elaboreze standarde comune în acest sens; subliniază faptul că cerințele tehnice oneroase pentru autentificarea ofertanților pot acționa ca bariere în calea operatorilor; subliniază, în acest sens, necesitatea de a dezvolta un sistem standardizat de semnături electronice; invită statele membre să asigure funcționarea unui serviciu de validare pentru certificatele emise de furnizorii de servicii de certificare sub supravegherea lor;
50. subliniază că, pentru a asigura interoperabilitatea diferitelor sisteme și pentru a se evita blocarea furnizorilor, trebuie să se respecte standardele deschise și neutralitatea tehnologică; solicită Comisiei să asigure interoperabilitatea efectivă între diferitele platforme de achiziții publice electronice existente deja în statele membre, utilizând în mai mare măsură rezultatele obținute prin intermediul inițiativelor UE, cum ar fi PEPPOL și e-CERTIS;
51. subliniază că orice propunere legislativă de extindere și simplificare a utilizării achizițiilor publice electronice ar trebui să fie integrată în revizuirea principalelor directive privind achizițiile publice și să fie în concordanță cu domeniul de aplicare și cu normele generale privind achizițiile publice, cum ar fi obligațiile legate de praguri;
52. subliniază că achizițiile publice electronice pot conduce la simplificarea procedurii de achiziții publice în ansamblu și pot aduce beneficii care să conducă la economii semnificative de bani și de timp atât pentru întreprinderi, cât și pentru administrațiile publice, precum și la sporirea transparenței și a accesibilității; subliniază că mai ales achizițiile electronice deschid noi perspective referitoare la modernizarea administrației în domeniul achizițiilor publice; reiterează faptul că procedurile de achiziții publice electronice ar trebui să fie mai puțin costisitoare, mai rapide și mai transparente decât procedurile convenționale de achiziții publice; cu toate acestea, consideră că este nevoie în continuare de îmbunătățiri și că ar trebui să se facă mai multe în ceea ce privește accesul la informații și la date statistice fiabile, comparabile și obiective; solicită Comisiei și statelor membre să încurajeze utilizarea transfrontalieră a achizițiilor publice electronice;
53. subliniază faptul că legislația nu este singurul mod de a promova schimbările; prin urmare, solicită Comisiei să caute noi modalități de a face schimb de experiență, de bune practici și de a transfera cunoștințele la nivel transfrontalier între actorii locali și regionali; subliniază că este extrem de necesar să se consolideze în continuare capacitățile și cunoștințele personalului care se ocupă de achizițiile electronice – prin intermediul stimulentei naționale și/sau europene, pentru a asigura „condiții de concurență echitabile” între IMM-uri și întreprinderile mari – precum și să se sprijine IMM-urile în consolidarea cunoștințelor și a capacităților acestora; salută mecanismul pentru interconectare în Europa („Connecting Europe”), care constituie un nou instrument de promovare a achizițiilor publice electronice, permițând astfel dezvoltarea pieței unice digitale;

54. salută anunțul făcut în cadrul Planului european de acțiune al Comisiei Europene privind guvernarea electronică 2012-2015 referitor la transformarea platformei „epractice.eu” într-un instrument eficient pentru schimbul de experiență și de informații între statele membre și practicienii din domeniul guvernării electronice și susține cu fermitate extinderea sferei de aplicare la practicienii locali și regionali;
55. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Legislația europeană în domeniul achizițiilor publice își sărbătorește anul acesta jubileul: acum patruzeci de ani, la 26.7.1971, intra pentru prima dată în vigoare Directiva 71/305/CEE privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări. Acest eveniment este rareori menționat, în Cartea verde privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice făcându-se referire o singură dată la această directivă. Cu ocazia aniversării a 40 de ani, se cuvine întocmirea unui inventar și analizarea cauzelor succeselor și insucceselor politicii UE în domeniul achizițiilor publice.

Printre succese se numără: legislația UE în domeniul achizițiilor publice a contribuit decisiv la transparentizarea procedurilor de atribuire a contractelor publice și la combaterea corupției și a nepotismului, a impulsionat profesionalizarea autorităților contractante și a contribuit, de asemenea, la scăderea prețurilor. În schimb, ca un revers al medaliei deja evident, multe studii și observații reclamă faptul că prețurile reduse s-au datorat reducerii costurilor de calitate și inovare și că s-a ținut prea puțin seama de durabilitatea produselor și a serviciilor, cu alte cuvinte costurile pe întregul ciclu de viață.

Dimpotrivă, alte costuri au crescut, prin accentuarea unilaterală a aspectelor juridice au crescut costurile de tranzacționare, iar pentru consultanța externă a trebuit să se plătească mai mult. Tendința autorităților publice în materie de securitate juridică de a miza pe proceduri birocratice a fost accentuată în mod neintenționat, având drept consecință evitarea riscurilor și, în situații incerte, s-au atribuit contracte pentru cel mai ieftin, și nu pentru cel mai inovator sau, pe ansamblu, cel mai bun produs/serviciu. Această evoluție este deosebit de problematică în perioade de criză economică și de fonduri publice limitate.

Prin urmare, trebuie salutată intenția Comisiei de a simplifica și flexibiliza legislația în domeniul achizițiilor publice printr-o revizuire. Totuși, în cartea verde prezentată se constată unele contradicții. Pe de o parte, domeniul de aplicare și profunzimea detaliilor celor 114 de întrebări dau impresia că se dorește o micro-reglementare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice, iar pe de altă parte, multe întrebări, respectiv propuneri prezentate, sunt contradictorii, astfel încât, de exemplu, cotele și țintele obligatorii contrazic obiectivul de simplificare și de asigurare a unei mai mari siguranțe juridice și contribuie la o mai mare birocratizare și reglementare juridică în sens negativ.

Raportoarea consideră că o revizuire a directivelor privind achizițiile publice ar trebui să plece de la premisa că legislația europeană în domeniul achizițiilor publice s-a transpus între timp în practică: dacă la început erau necesare proceduri formale pentru a asigura un anumit profesionalism în practicile de atribuire a contractelor de achiziție publică și pentru a obișnui organismele de achiziții cu principiul transparenței, al nediscriminării și al competiției, între timp, acestea au fost transpuse în practică. Acum este important ca legislația în domeniul achizițiilor publice să fie raționalizată și să se revină la esența acesteia, respectiv garantarea transparenței, a nediscriminării și a concurenței.

Claritatea și securitatea juridică

Această revizuire trebuie efectuată, bineînțeles, cu prudență, nefiind necesară contestarea celor mai bune practici – care includ, de exemplu, împărțirea dispozițiilor relevante în două directive, respectiv împărțirea în furnizare de bunuri, lucrări și prestare de servicii, dar și clasificarea în servicii de tipul A și B. Reglementările speciale ale serviciilor de tipul B se întemeiază pe caracterul lor predominant local. Există totuși neclarități privind anumite servicii financiare, fiind necesară, de asemenea, reglementarea mai clară a clasificării serviciilor de salvare.

Pe lângă aceasta, există numeroase neclarități din punct de vedere juridic care, în trecut, au condus întotdeauna la plângeri sau la procese. Achizițiile publice se caracterizează printr-o „valoare conflictuală” deosebit de ridicată, iar revizuirea ar trebui să contribuie, de asemenea, la combaterea acestei „culturi a conflictului” și la asigurarea unei mai mari securități juridice, numai astfel putând fi utilizat mai bine și mai simplu potențialul achizițiilor publice în ceea ce privește dezvoltarea inovatoare și durabilă a economiei, acestuia revenindu-i o importanță ridicată tocmai în perioade de criză economică și de îndatorare mare a statului.

Astfel, referitor la sfera de aplicare a directivelor, ar trebui să se clarifice faptul că este vorba despre reglementarea achizițiilor publice, care, potrivit celor mai recente hotărâri ale Curții Europene de Justiție, trebuie să furnizeze achizitorului public o utilitate economică directă, și că, potrivit definițiilor Curții Europene de Justiție, cooperările între instituțiile publice nu fac obiectul legislației în domeniul achizițiilor publice, și nici concesiunile de servicii nu fac obiectul directivelor privind achizițiile publice.

În cazul în care Comisia prezintă o reglementare separată pentru concesiunile de servicii, potrivit celor mai recente hotărâri ale Curții Europene de Justiție, aceasta nu ar trebui să rămână limitată la strictul necesar, ci ar trebui definită sfera de aplicare a acestei legislații în conformitate cu Directiva privind serviciile, iar negocierile parlamentare de revizuire a directivelor privind achizițiile publice ar trebui să se desfășoare în paralel, pentru a împiedica o nouă fragmentare a cadrului de reglementare și pentru a asigura coerență. În acest context ar trebui definită, de asemenea, securitatea juridică necesară parteneriatelor public-private.

Inovarea și achizițiile durabile

Raportarea salută în mod expres eforturile Comisiei Europene de a pune achizițiile publice mai bine în slujba obiectivelor sociale generale, însă subliniază faptul că cel mai mare obstacol în acest sens este creat chiar de directivele privind achizițiile publice. Atât timp cât criteriul ofertei celei mai ieftine i se acordă aceeași importanță în cadrul directivelor ca și ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, nu se va schimba mai nimic în acest domeniu, având în vedere marile dificultăți economice ale achizitorilor publici. Se va realiza o schimbare doar în cazul în care se prevede în mod expres că în cadrul procedurilor de achiziții se va prefera oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic (de exemplu conform principiului „aplică sau explică”), iar criteriile de selectare a acestei oferte devin mai ușor de pus în aplicare.

Contractele de achiziții publice ar trebui atribuite astfel conform criteriului ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, cu includerea costurilor pe întregul ciclu de viață pentru bunurile, lucrările furnizate și prestările de servicii; se solicită în acest sens Comisiei să elaboreze o metodologie de determinare a costurilor pe ciclul de viață care să fie mai amplă

decât metodologia anterioară bazată exclusiv pe eficiența energetică și care să includă toate aspectele durabilității.

Trebuie clarificat în continuare faptul că criteriile unei producții durabile și responsabile din punct de vedere etic pot fi incluse în caietele de sarcini, neexistând temeuri juridice care să interzică acest lucru, ci, dimpotrivă, CEJ a demonstrat clar în cauza Wienstrom¹ că, în cazul achiziției durabile, un rol decisiv revine tocmai procesului de producție.

O revizuire ar trebui să clarifice și aspectele în cazul cărora o interpretare unilaterală a legislației în domeniul contractelor de achiziții publice ar intra în conflict cu obiectivele sociale generale atât ale tratatelor europene, cât și ale strategiei UE 2020. De exemplu, ar trebui să se verifice în ce măsură autoritățile contractante (de exemplu spitalele) se pot baza, în cazul achiziției de produse alimentare, pe produsele regionale pentru a evita presiunile inutile asupra mediului.

Simplificarea și flexibilizarea

O simplificare a normelor europene în materie de achiziții și un acces mai bun la instrumente flexibile contribuie la încurajarea achiziției durabile și inovatoare. Raportoarea propune în acest sens diferite soluții, cum ar fi monitorizarea sistematică a pieței, utilizarea mai bună a metodelor de negociere cu publicarea prealabilă și măsuri însoțitoare suplimentare de creștere a transparenței, precum și admiterea sistematică a ofertelor alternative, ținând seama de oferte în special sub aspectul dezvoltării durabile. Pentru obținerea unor rezultate inovatoare, ecologice ale achizițiilor, este adecvată posibilitatea de a lua în considerare mai curând performanțele și exigențele funcționale decât caietele de sarcini detaliate. De asemenea, trebuie facilitată adaptarea documentației de licitație, respectiv corectarea greșelilor din aceasta, bineînțeles, cu garanțiile corespunzătoare, pentru a asigura transparența și controlul procedurii.

În plus, în cadrul revizuirii trebuie să existe o discuție privind adaptarea pragurilor. Multe observații fac referire la aceasta, însă această problemă este foarte controversată și, cu siguranță, ar fi mai utilă organizarea unei audieri suplimentare.

Raportoarea atrage însă atenția asupra faptului că aspectul juridic al procedurilor de achiziție nu trebuie supraevaluat, Comisia trebuind, de asemenea, să ofere un sprijin mai mare aspectului practic, de exemplu, la organizarea schimbului de experiență sau la elaborarea celor mai bune proceduri și metode și în ceea ce privește suportul acordat programelor de formare profesională din statele membre. În plus, aceste stagii de formare profesională nu ar trebui să se adreseze doar achizitorilor locali, ci și factorilor politici de decizie și altor actori, în special organizațiilor neguvernamentale care prestează servicii sociale. În acest sens se poate profita de experiența franceză, întrucât acest model este testat în prezent în Franța.

Accesul IMM-urilor

Raportoarea a făcut deja referire în raportul său de anul trecut „privind noile evoluții în materie de achiziții publice” la importanța acestui aspect și a recomandat diferite instrumente

---

¹ CEJ, cauza C-448/01, EVN AG și Wienstrom GmbH/Republica Austria, 4 decembrie 2003, Culegerea de jurisprudență a Curții Europene de Justiție (2003) I-14527.

pentru a asigura un acces mai bun al IMM-urilor. Accesul IMM-urilor la contractele de achiziții publice este obstrucționat de numeroase obstacole, în multe state lăsând de dorit chiar și punerea în aplicare a „Small Business Act”.

Prin urmare, raportoarea propune măsuri care să reducă costurile de tranzacționare ale IMM-urilor, cum ar fi principiul „o singură dată”, conform căruia, la încheierea procedurii de achiziție, doar ofertanții admiși trebuie să depună documentele originale, respectiv crearea unui sistem standardizat de acordare a accesului la procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice sub forma unui registru electronic în care să se înregistreze certificatele corespunzătoare, aceste sisteme existând deja în unele state membre.

Pe de altă parte, ar trebui sprijinită și încurajată mai puternic împărțirea pe loturi, în acest caz, putând fi utilizată procedura „aplică sau explică” care poate asigura o transparență sporită.

Alte măsuri de întărire a poziției IMM-urilor sunt orientarea către oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, printr-o acceptare pe scară mai largă a ofertelor alternative, utilizarea intensă a procedurii de negociere și, în general, simplificarea și flexibilizarea normelor în materie de achiziții.

Achizițiile publice electronice

Din păcate, planul de acțiune privind extinderea la nivel european a achizițiilor electronice și-a ratat ținta: până în 2010, 50 % din achizițiile publice trebuiau să se desfășoare prin procedura electronică, dar în prezent media de utilizare a achizițiilor publice electronice este de aproape 5 %. Doar câteva state, precum Portugalia, au înregistrat succese în această privință. Prin urmare, raportoarea salută Cartea verde privind extinderea utilizării achizițiilor publice electronice și invită Comisia Europeană să își asume o răspundere politică mai mare în acest domeniu și să includă normele necesare în revizuirea directivelor privind achizițiile publice, cu scopul de a promova achizițiile electronice pe teritoriul UE.

1.9.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL

destinat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

referitor la modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice
(2011/2048(INI))

Raportor pentru aviz: Kader Arif

SUGESTII

Comisia pentru comerț internațional recomandă Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. invită statele care sunt părți la Acordul privind achizițiile publice (AAP) să încheie cât mai repede reforma acestui acord pentru a promova o mai mare echitate și transparență la nivel internațional luptând mai eficient împotriva corupției și respectând totodată caracterul multifuncțional al politicilor de achiziții; invită statele respective să își limiteze în mod rezonabil rezervele, atât pe cele teritoriale, cât și pe cele sectoriale, cu ocazia ratificării viitorului acord; cu toate acestea, regretă că niciuna dintre principalele economii emergente nu este încă semnatară a AAP; invită țările în cauză să participe la procesul actual de revizuire și, ulterior, să încheie și să ratifice rapid viitorul acord;
2. subliniază necesitatea de a transforma politica comercială a UE într-un veritabil instrument de dezvoltare durabilă și de creare de locuri de muncă mai numeroase și de mai bună calitate; invită Comisia să aplice o politică comercială coerentă cu o politică industrială puternică, care să ducă la crearea unor noi locuri de muncă; subliniază faptul că partenerii comerciali ai UE trebuie să fie supuși unor norme a căror respectare trebuie să fie asigurată, având în vedere faptul că, în caz contrar, ar fi vorba despre o încălcare a obligațiilor internaționale care ar afecta grav funcționarea pieței unice;
3. reamintește că AAP, care trebuie să constituie în continuare principalul instrument de reglementare a achizițiilor publice la nivel internațional, conține dispoziții speciale și diferențiate pentru țările în curs de dezvoltare; invită Comisia să respecte acest principiu în relațiile sale bilaterale cu țările respective;

4. subliniază că, în contextul creșterii concurenței internaționale, întreprinderile europene se evidențiază prin capacitatea lor de inovare, prin tehnologia înaltă pe care o dezvoltă și prin calitatea standardelor sociale și de mediu pe care le aplică; invită Comisia să promoveze în cadrul AAP recunoașterea, pe lângă criteriul prețului, a unor criterii suplimentare legate de domeniul de aplicare pentru atribuirea contractelor de achiziții publice, în special capacitatea de a garanta o mai mare siguranță la locul de muncă; invită Comisia ca, atunci când negociază acorduri de liber schimb cu țări care nu sunt semnatare ale AAP, să aplice astfel de criterii suplimentare, ținând cont la alegerea și definirea lor de nivelul de dezvoltare al celeilalte părți; consideră că o serie de norme mai bune privind achizițiile publice ar permite crearea unui număr mai mare de locuri de muncă de înaltă calitate, sprijinirea politicii industriale europene și promovarea unei dezvoltări sociale și de mediu durabile;
5. solicită Comisiei să introducă în directivele europene dispozițiile prevăzute în Convenția nr. 94 a Organizației Internaționale a Muncii privind clauzele de muncă în contractele publice, care au ca scop promovarea achizițiilor publice responsabile din punct de vedere social, impunând ofertanților și contractanților să se conformeze salariilor și condițiilor de muncă în vigoare la nivel local stabilite prin contractele colective sau în legislația națională;
6. subliniază faptul că achizițiile publice reprezintă un instrument de politică economică adecvat pentru a atinge obiectivele pe termen scurt, mediu și lung de dezvoltare durabilă din punct de vedere ecologic și pot promova, de asemenea, standarde sociale ridicate la nivel mondial; invită Comisia să includă în acordurile comerciale stimulente specifice destinate întreprinderilor astfel încât achizițiile publice să respecte standardele sociale și de mediu și să promoveze inovarea;
7. atrage atenția Comisiei că, deși Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE asigură o anumită marjă de acțiune pentru includerea standardelor sociale, de mediu și de sustenabilitate atât timp cât acestea au legătură directă cu contractul, modernizarea legislației actuale ar trebui să urmărească creșterea acestei marje și reducerea limitărilor, astfel încât posibilele sinergii în materie de achiziții publice să fie mai bine folosite pentru a îndeplini obiectivele din alte domenii de politică relevante;
8. subliniază necesitatea de a crește eficacitatea cheltuielilor publice în ceea ce privește influența lor pozitivă asupra angajamentelor sociale și ecologice asumate de întreprinderile naționale și internaționale și de a profita de ocazia de a conferi comerțului european și mondial un caracter social mai accentuat și mai important din punct de vedere ecologic prin intermediul unor achiziții publice responsabile;
9. subliniază că ocuparea forței de muncă, munca decentă, respectarea legislației muncii și a standardelor sociale, accesibilitatea, comerțul echitabil, respectarea drepturilor omului și angajamentul social pot fi influențate și promovate de către companii prin asigurarea unor standarde ridicate atunci când participă la proceduri de achiziții publice; invită, așadar, Comisia să analizeze și să introducă dispozițiile normative corespunzătoare prin modernizarea acordurilor privind achizițiile publice;
10. solicită Comisiei să obțină introducerea în AAP a unei clauze care să permită UE să acorde preferință producătorilor europeni, în special IMM-urilor, în cadrul atribuirii

anumitor contracte de achiziții publice, după modelul clauzelor care au fost deja puse în aplicare de către alte state semnatare ale acordului;

11. consideră că reglementările în vigoare privind contractele publice sunt prea complexe și pot fi practic imposibil de respectat de către clienții mai mici și IMM-uri, constituind astfel o barieră netarifară în calea comerțului; aşadar, invită Comisia să se adapteze nevoilor clienților mici și ale IMM-urilor în propunerile sale legislative privind modernizarea achizițiilor publice pentru a crește participarea acestora la achizițiile publice și la comerțul internațional; de asemenea, dorește o simplificare a procedurii administrative cu ajutorul tehnologiilor informatice, în special prin licitații deschise online; îndeamnă Comisia să ia în considerare importanța socială a IMM-urilor în modernizarea achizițiilor publice și să adopte măsuri specifice pentru a favoriza participarea acestora la achizițiile publice și a consolida poziția lor concurențială;
12. îndeamnă Comisia să simplifice Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE, să eficientizeze procedurile de achiziții publice, să reducă nivelul de detaliere al reglementărilor și obligațiile administrative, îmbunătățind astfel mediul de afaceri pentru clienții europeni și întreprinderile europene și pentru partenerii comerciali ai UE, garantând o concurență loială și sporind eficiența și eficacitatea achizițiilor publice europene; prin urmare, subliniază necesitatea îmbunătățirii mediului de afaceri pentru IMM-uri prin adaptarea pragurilor, reducerea obligațiilor administrative și creșterea sferei de acțiune;
13. consideră esențială existența unei imagini clare a întreprinderilor străine ce funcționează pe teritoriul european, în special atunci când activitățile lor beneficiază de ajutoare de stat importante din afara Europei; este îngrijorat de posibilitatea eludării normelor pieței interne de către întreprinderile străine care își stabilesc filiale în UE sau care cumpără întreprinderi europene; solicită, aşadar, Comisiei să creeze un organism care să realizeze analize prelabile ale investițiilor străine după modelul CFIUS din SUA;
14. consideră că piața europeană nu poate rămâne unilateral deschisă pentru operatorii din țările terțe și solicită Comisiei să prezinte propuneri de creare a unui instrument eficace care, pe de o parte, să încurajeze respectarea principiului unei mai mari reciprocități față de statele semnatare sau nesignatare ale AAP, care în prezent nu acordă un acces echivalent operatorilor europeni, iar pe de altă parte, să asigure condiții de concurență loială și echitabilă la nivel mondial;
15. solicită Comisiei să fie mai fermă în cadrul negocierilor bilaterale cu țările industrializate, pentru a asigura un acces mai bun la piață și o mai mare reciprocitate în materie de achiziții publice; subliniază că accesul efectiv la piață nu ar trebui să fie limitat de bariere netarifare și solicită Comisiei să acorde o atenție specială acestei probleme în cadrul negocierilor pe care le desfășoară la nivel internațional;
16. subliniază că capitolele privind achizițiile publice din acordurile comerciale ale UE reprezintă acorduri cu caracter obligatoriu la nivel internațional și invită, prin urmare, Comisia să se asigure că conținutul acestor articole nu contravine eforturilor actuale de modernizare a legislației Uniunii Europene privind achizițiile publice, inclusiv revizuirii pragurilor pentru procedurile de ofertare;
17. consideră că promovarea intereselor întreprinderilor UE în străinătate necesită o selecție

judicioasă a instrumentelor și obiectivelor politice și că, în contextul actualelor dificultăți economice, este puțin probabil ca măsurile protecționiste să contribuie la redresarea economică a UE;

18. consideră că infracțiunile de tip mafiot și de criminalitate organizată condamnate printr-o hotărâre definitivă în unul dintre statele membre ar trebui să reprezinte un motiv de a exclude de la procedurile de ofertare, în toate statele membre ale UE, întreprinderile europene sau din afara Europei implicate;
19. consideră că, ținând cont de rolul major pe care îl au marile întreprinderi, filialele și lanțurile lor de aprovizionare în comerțul internațional, responsabilitatea socială și ecologică a întreprinderilor ar trebui să devină o dimensiune a acordurilor comerciale ale Uniunii Europene.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	31.8.2011
Rezultatul votului final	+ : 23 - : 2 0 : 2
Membri titulari prezenți la votul final	William (The Earl of) Dartmouth, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Nicolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Paweł Zalewski
Membri supleanți prezenți la votul final	Catherine Bearder, George Sabin Cutaș, Mário David, Albert Deß, Salvatore Iacolino, Maria Eleni Koppa, Elisabeth Köstinger, Marietje Schaake
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Roger Helmer, Patrice Tirolien

14.7.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU CONTROL BUGETAR

destinat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

referitor la modernizarea achizițiilor publice
(2011/2048(INI))

Raportor pentru aviz: Bart Staes

SUGESTII

Comisia pentru control bugetar recomandă Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază că, în contextul cheltuirii fondurilor UE, aplicarea corectă a normelor privind achizițiile publice în statele membre este de importanță capitală pentru protejarea intereselor contribuabililor europeni; reamintește faptul că cheltuielile publice pentru lucrări, bunuri și servicii reprezintă aproximativ 19 % din PIB-ul UE (2009) și aproape o cincime din aceste cheltuieli se încadrează în domeniul de aplicare a directivelor UE privind achizițiile publice (aproximativ 420 de miliarde de euro sau 3,6 % din PIB-ul UE), după cum se menționează în Comunicarea din 2011 a Comisiei privind combaterea corupției în UE¹; reamintește că, conform Curții de Conturi Europene², doar nerespectarea normelor privind achizițiile publice reprezintă 43% din numărul erorilor cuantificabile și aproximativ trei sferturi din rata estimativă a erorilor în executarea fondurilor de coeziune;
2. solicită Comisiei să efectueze analizele necesare ale normelor care decurg din legislația UE pentru a clarifica cadrul juridic și pentru a oferi mai multă securitate juridică tuturor părților;
3. îndeamnă Comisia să propună fără întârziere norme adecvate de prevenire a corupției și a

---

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, intitulată „Combaterea corupției în UE” [COM(2011) 308].

² Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2009, însoțit de răspunsurile instituțiilor (JO C 303, 9.11.2010, p. 1).

favoritismelor și să stabilească condiții egale pentru toți participanții la procedurile de achiziții publice; invită Comisia să introducă definiții comune ale „conflictului de interese” și ale „gravei abateri profesionale” în achizițiile publice și să ia toate măsurile necesare pentru a preîntâmpina corupția prin falsificarea licitațiilor;

4. subliniază faptul că reforma achizițiilor publice ar trebui să vizeze creșterea eficienței cheltuielilor publice, să asigure utilizarea mai eficientă a fondurilor publice și să ducă la rezultate optime în materie de achiziții publice prin aplicarea unor proceduri clare, transparente și flexibile, care să permită ofertanților să concureze în condiții egale în întreaga Uniune Europeană;
5. invită Comisia să promoveze practici mai eficiente de raportare, inclusiv schimburi de informații între statele membre cu privire la excluderea ofertanților „incorecți”, pentru a combate corupția în achizițiile publice; invită Comisia să stabilească norme clare privind protecția persoanelor care denunță nereguli, conform recomandărilor formulate în Rezoluția 1729(2010) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei¹, să sporească transparența contractelor finanțate cu bani europeni și să promoveze acțiuni educative atât la nivel instituțional, cât și la nivelul publicului;
6. subliniază importanța educării autorităților contractante și a diseminării informației legate de campania în materie de norme aplicabile privind achizițiile publice, ca instrument important de informare și evitare a erorilor, sugerează înființarea unui serviciu central de asistență în fiecare stat membru, care să acorde o atenție deosebită IMM-urilor;
7. solicită Comisiei să introducă clarificări în cadrul de reglementare privind achizițiile publice, în special în ceea ce privește faza de executare a contractelor (de exemplu, referitor la „modificarea substanțială” care se aduce unui contract aflat în vigoare, precum și la cazul modificărilor privind contractantul și la cel al rezilierii contractelor);
8. invită Comisia să promoveze contracte sustenabile de achiziții publice care să respecte criteriile sociale, ecologice și de comerț echitabil, obligând statele membre să includă cerințe relevante în acest sens în documentația contractuală;
9. constată că achizițiile publice electronice îmbunătățesc accesibilitatea, transparența, eficiența și competitivitatea; solicită Comisiei și statelor membre să încurajeze utilizarea transfrontalieră a achizițiilor publice electronice;
10. constată faptul că unele state membre desfășoară deja proceduri de achiziții publice eficiente care asigură transparența și eficiența utilizare a banilor contribuabililor; îndeamnă Comisia să examineze bunele practici ale statelor membre în acest domeniu și să identifice principiile cele mai eficiente privind achizițiile publice la nivelul UE;
11. invită Comisia să revizuiască actualele criterii calitative de selecție prin adăugarea la bilanțuri, ca dovadă a bonității economice și financiare a agentului economic, a declarațiilor de flux de lichidități, care reprezintă o caracteristică viabilă a bonității financiare;

---

¹ Rezoluția 1729(2010) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, referitoare la protecția persoanelor care denunță nereguli, text adoptat la 29 aprilie 2010.

12. solicită Comisiei să introducă mijloace de simplificare a procesului de achiziții publice și de a reduce povara administrativă a ofertanților pentru a îmbunătăți șansele IMM-urilor de acces la contractele de achiziții publice, astfel cum s-a subliniat în raportul Parlamentului European referitor la Small Business Act (2008/2237(/INI)); subliniază faptul că aceasta va reduce, de asemenea, riscul apariției unor erori administrative; sugerează utilizarea unui registru central sau regional sau a unui pașaport pentru ca IMM-urile să reducă povara administrativă generată de cerințele din etapa de selecție.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.7.2011
Rezultatul votului final	+: 23 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Andrea Cozzolino, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Iliana Ivanova, Bogusław Liberadzki, Monica Luisa Macovei, Aldo Patriciello, Crescenzo Rivellini, Paul Rübig, Theodoros Skylakakis, Bart Staes, Søren Bo Søndergaard
Membri supleanți prezenți la votul final	Thijs Berman, Zuzana Brzobohatá, Derk Jan Eppink, Christofer Fjellner, Marian-Jean Marinescu, Jan Mulder

18.7.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

referitor la modernizarea achizițiilor publice
(2011/2048(INI))

Raportoare pentru aviz: Julie Girling

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. remarcă faptul că achizițiile publice reprezintă aproximativ 17 % din PIB-ul UE și constituie un instrument-cheie bazat pe piață, orientat spre cerințele societății, care, pe lângă îndeplinirea altor obiective, poate juca un rol în asigurarea ocupării durabile a forței de muncă, în favorizarea inovării și a unor condiții de muncă sustenabile, în special pentru întreprinderi, în primul rând IMM-uri, în promovarea incluziunii sociale și în abordarea nevoilor de încadrare în muncă ale grupurilor sociale vulnerabile și dezavantajate și care poate avea o contribuție importantă la îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020; în plus, subliniază importanța achizițiilor publice pentru promovarea unui model social european bazat pe locuri de muncă de calitate, egalitatea de șanse, nediscriminare și incluziune socială; subliniază în același timp că, deseori, aplicarea legislației în domeniul achizițiilor publice în cazul prestării de servicii sociale personalizate nu este adecvată pentru a obține rezultate optime pentru beneficiarii serviciilor;
2. subliniază că legislația actuală a UE în domeniul achizițiilor publice permite deja luarea în considerare a aspectelor sociale la atribuirea contractelor de achiziții publice; constată totuși că există încă neclarități în privința aplicării practice;
3. sprijină menținerea actualei clasificări a categoriilor de servicii A și B, cea din urmă pentru domeniile în care nu există concurență transfrontalieră sau a căror natură este incompatibilă cu achizițiile publice ale UE, de exemplu servicii sociale și de sănătate;

4. recunoaște că autoritățile publice cheltuiesc peste 16 % din PIB-ul Europei și, prin urmare, trebuie încurajate să asigure un angajament mai puternic pentru furnizarea de soluții privind inovarea socială și oportunitățile pieței muncii cu ajutorul acestei sume, în special oferind servicii publice mai eficiente;
5. sprijină încurajarea achizițiilor publice sociale în domeniul bunurilor, de exemplu folosind criteriile ale comerțului echitabil;
6. recunoaște importanța Acordului privind achizițiile publice (GPA), care ar putea limita sfera de aplicare a oricăror adaptări legislative la nivelul UE, întrucât un număr de cerințe procedurale provin direct din dispozițiile GPA, dar subliniază faptul că normele privind achizițiile publice sunt, în anumite domenii, chiar mai restrictive decât în cadrul GPA; invită Comisia să urmărească simplificarea și o flexibilitate mai mare a normelor, cu respectarea principiilor aplicabile (concurență, transparență, nediscriminare, eficiență), pentru a facilita și stimula desfășurarea efectivă a achizițiilor publice sociale;
7. subliniază faptul că dezvoltarea legislației Uniunii Europene în domeniul achizițiilor publice ar putea contribui la perfectarea anumitor concepte și noțiuni fundamentale, cu scopul de a spori certitudinea juridică a autorităților contractante, a întreprinderilor, precum și a lucrătorilor;
8. solicită Comisiei să recunoască în mod oficial alte modalități de selecționare a furnizorilor, precum metodele interne sau de concesiune a serviciilor, și să acorde în mod explicit valoare egală tuturor opțiunilor de contractare și finanțare a serviciilor sociale de interes general (SSIG);
9. insistă asupra faptului că directiva ar trebui să încurajeze și să permită explicit autorităților contractante să facă referire la obiective politice orizontale;
10. recunoaște rolul important al autorităților contractante în ceea ce privește utilizarea puterii de cumpărare de care dispun pentru a achiziționa bunuri și servicii cu o valoare socială mai ridicată; subliniază faptul că achizițiile publice sociale pot avea o contribuție importantă la îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020 și ar trebui promovate în conformitate cu principiile concurenței, transparenței, nediscriminării și rentabilității, cu respectarea nevoilor IMM-urilor; astfel, invită autoritățile contractante să evalueze riscurile sociale și impactul activității proprii și a lanțului de aprovizionare; invită Comisia să promoveze dezvoltarea punctelor de contact pentru achizițiile publice ecoresponsabile în cadrul fiecărui stat membru, cu scopul de a dezvolta practici de achiziții publice responsabile din punct de vedere social și de a oferi consultanță juridică specializată părților interesate;
11. subliniază că orice revizuire a directivelor trebuie să reflecte dispozițiile Tratatului de la Lisabona, în ceea ce privește angajamentele referitoare la ocuparea integrală a forței de muncă, o economie socială de piață, precum și responsabilitățile privind serviciile publice de calitate și libertatea autorităților publice și a statelor membre de a decide cu privire la finanțarea, organizarea și furnizarea de servicii publice;
12. invită Comisia să promoveze, prin autoritățile contractante și organismele competente la nivel național, o mai mare implicare a organizațiilor socioeconomice și de voluntariat în

faza de elaborare inițială a procedurilor de achiziții publice cu scopul de a se ține mai bine seama de problemele cu caracter social la întocmirea documentației de licitație;

13. subliniază importanța unei cooperări și comunicări îmbunătățite între toate părțile interesate, cu scopul de a promova o colaborare responsabilă și durabilă din punct de vedere social, între achizitori și furnizori; invită Comisia să intensifice campaniile de informare și de comunicare cu privire la avantajele oferite de achizițiile publice responsabile din punct de vedere social, prin difuzarea de bune practici între statele membre;
14. subliniază importanța formării personalului din cadrul autorităților contractante și al operatorilor individuali, pe de o parte, și a includerii cerințelor referitoare la competențe și formare, de exemplu la programele de ucenicie și de stagiatură sau la programele de învățare pentru adulți, în specificațiile contractului ca strategie pe termen lung, pe de altă parte; subliniază totuși că aceste ultime acțiuni trebuie să se raporteze în mod direct la obiectul contractului și să fie proporționale și avantajoase din punct de vedere economic;
15. constată că textul directivelor trebuie să fie mai concret în privința îmbunătățirii accesului persoanelor cu handicap;
16. constată faptul că IMM-urile, care, conform estimărilor, reprezintă între 31 % și 38 % din valoarea totală a achizițiilor publice, constituie motorul economiei UE și au un potențial enorm de creare de locuri de muncă, de stimulare a creșterii economice și a inovării, precum și faptul că sporirea accesului IMM-urilor la piețele de achiziții publice le poate sprijini în valorificarea acestui potențial, de exemplu prin cerințe mai puțin stricte, reducerea sarcinii administrative și furnizarea sporită de servicii de consultanță juridică și tehnică la întocmirea proiectelor de ofertă; solicită statelor membre, prin urmare, să ia mai multe măsuri pentru a promova respectarea Codului european de bune practici, care vizează asigurarea unei concurențe loiale și a unui acces adecvat pentru IMM-uri; îndeamnă Comisia să examineze de urgență necesitatea de a adopta măsuri legislative la nivelul UE pentru a asigura că autoritățile contractante fructifică pe deplin potențialul economic și inovator al IMM-urilor;
17. subliniază faptul că piața achizițiilor publice din UE este mai deschisă decât cele ale partenerilor internaționali ai UE, astfel încât întreprinderile europene nu pot concura cu întreprinderile din țări terțe în condiții echitabile, iar accesul lor pe piețele țărilor terțe continuă să fie dificil; invită Comisia să asigure reciprocitatea deschiderii piețelor și a accesului la contractele de achiziții publice, atât în UE și în afara acesteia, în conformitate cu acordurile încheiate de UE cu țările terțe;
18. recunoaște rolul important al achizițiilor publice electronice în reducerea sarcinilor administrative de tipul costurilor de tranzacționare, în special pentru IMM-uri; subliniază, în acest context, că utilizarea achizițiilor publice electronice ar trebui stimulată în continuare și că antreprenorii și angajații ar trebui să fie instruiți corespunzător;
19. subliniază, în special, faptul că modificarea practicilor de achiziții publice ar trebui să vizeze simplificarea normelor în domeniu, flexibilizarea lor și minimizarea cerințelor pe care întreprinderile trebuie să le îndeplinească pentru a lua parte la procedurile de achiziții publice, astfel încât să fie facilitate achizițiile publice inovatoare din punct de vedere

economic și social, cu scopul de a promova inovarea și de a îmbunătăți oportunitățile de angajare; subliniază că legislația actuală a UE în domeniul achizițiilor publice pune la dispoziție instrumente care corespund acestui obiectiv (cerințele de performanță și principiul ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic); solicită Comisiei să exercite presiuni în continuare în favoarea aplicării unor astfel de instrumente, cum ar fi evaluarea costurilor pe întregul ciclu de viață, și să examineze posibilitățile suplimentare de promovare a inovării sociale; subliniază că importanța criteriilor sociale și ecologice în procedura de achiziții publice trebuie accentuată în mod semnificativ și că criteriul celui mai mic preț trebuie să fie secundar în atribuirea contractelor de achiziții publice;

20. subliniază că achizițiile publice responsabile din punct de vedere social contribuie la o mai bună respectare a valorilor și cerințelor comunității, deoarece țin cont de necesitățile tuturor utilizatorilor, inclusiv ale persoanelor cu handicap și ale celor de origine etnică diferită;
21. dorește modificarea cadrului legislativ actual cu privire la achizițiile publice, pentru ca acesta să reflecte și caracterul particular al serviciilor sociale;
22. subliniază importanța garantării faptului că o mai mare flexibilitate nu are drept rezultat o răspundere mai mică atât din partea autorităților contractante, cât și a ofertanților, cu efecte negative asupra oportunităților de angajare;
23. subliniază faptul că promovarea unor priorități în domeniul politicilor sociale și de ocupare a forței de muncă prin intermediul achizițiilor publice poate crește riscul luării de decizii subiective, asemenea decizii putând fi greu reversibile;
24. recunoaște rolul pe care UE îl poate juca în facilitarea dezvoltării unor parteneriate public-private (PPP) de succes, promovând concurența loială și schimbul de bune practici între statele membre, în raport cu politicile sociale și de ocupare a forței de muncă; constată totuși diferențe importante între cerințele legale și cele procedurale din domeniu ale diferitelor state membre; astfel, invită Comisia să clarifice conceptul de PPP, în special în ceea ce privește asumarea de riscuri în comun de către părți și îndeplinirea obligațiilor lor financiare;
25. recunoaște faptul că achizițiile publice, dacă sunt folosite eficient, ar putea reprezenta un adevărat motor pentru promovarea locurilor de muncă, a salariilor și a condițiilor de muncă de calitate, precum și a egalității, pentru dezvoltarea competențelor, pentru formare, promovarea politicilor de mediu și stimularea cercetării și a inovării;
26. regretă faptul că în Cartea verde nu este analizată aplicarea efectivă a dispozițiilor articolului 1 alineatul (4) din Directiva 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor¹ și impactul acestora asupra accesului pe piața achizițiilor UE al societăților care provin din țări terțe;
27. invită Comisia, în lumina revizuirii aflate în curs de desfășurare, să publice un ghid practic și clar pentru autoritățile contractante, care să includă studii de caz relevante pentru

---

¹ Hotărârea Curții de Justiție din 3 aprilie 2008 în cauza C-346/06, Rep., 2008, p. I-01989 (Dirk Ruffert/Land Niedersachsen).

situațiile în care achizițiile publice sociale s-au desfășurat cu succes;

28. solicită o reducere la maximum a cheltuielilor pe care trebuie să și le asume întreprinderile pentru a putea licita pentru un contract de achiziții publice, în vederea îmbunătățirii competitivității acestora și a creșterii numărului de locuri de muncă;
29. recomandă sporirea flexibilității și accelerarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice pentru a permite întreprinderilor să își îmbunătățească competitivitatea și, astfel, să crească gradul de ocupare a forței de muncă.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.7.2011
Rezultatul votului final	+: 28 -: 17 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck
Membri supleanți prezenți la votul final	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Kinga Göncz, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Evelyn Regner, Csaba Sógor, Emilie Turunen, Peter van Dalen, Cecilia Wikström
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Ashley Fox, Marit Paulsen

20.7.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU MEDIU, SĂNĂTATE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ

destinat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

referitor la modernizarea achizițiilor publice
(2011/2048(INI))

Raportoare pentru aviz: Åsa Westlund

SUGESTII

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară recomandă Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

Aspecte generale

1. salută faptul că achizițiile publice sunt văzute de Comisie ca un element important în tranziția către o economie durabilă și în vederea realizării obiectivelor Strategiei UE 2020; subliniază faptul că statele membre trebuie să se asigure că politicile în materie de achiziții publice vin în sprijinul eforturilor de realizare a acestor obiective și salută atenția sporită pe care Comisia o acordă nevoilor micilor autorități contractante;
2. observă faptul că consumul în sectorul public din UE reprezintă anual aproximativ 17% din produsul intern brut al UE; reiterează potențialul puterii de cumpărare a autorităților publice în promovarea obiectivelor comune și subliniază, în consecință, că este important să fie utilizată posibilitatea de a include în procedurile de achiziții publice alte criterii decât prețul, cum ar fi factorii sociali și de mediu; consideră că modelele dăunătoare de producție și de consum ar putea fi limitate prin intermediul achizițiilor publice;
3. salută dorința generală a autorităților locale, regionale și naționale de a atribui contracte care sprijină dezvoltarea durabilă, inclusiv folosirea eficientă a resurselor, eficiența energetică, utilizarea mai răspândită a energiilor regenerabile și combaterea schimbărilor climatice; constată că există numeroase dovezi care arată că directiva și punerea sa în aplicare îngreunează acest lucru și că ambiguitățile din normele actuale privind achizițiile

publice au generat neînțelegeri și interpretări diferite legate de includerea criteriilor de durabilitate ecologică în contracte; subliniază faptul că tratatele UE impun elaborarea unei legislații care să stimuleze, mai degrabă decât să frâneze sau să obstrucționeze, capacitatea statelor membre și a autorităților locale și regionale de a promova obiectivele de protejare a mediului și de dezvoltare durabilă;

4. susține faptul că directivele ar trebui să încurajeze și să permită în mod explicit autorităților contractante să facă trimitere, în obiectul procedurilor de ofertare, la obiectivele politice orizontale, cum ar fi criteriile de dezvoltare durabilă;
5. susține includerea considerațiilor de mediu și a altor aspecte relevante ce contribuie la dezvoltarea durabilă în toate contractele relevante de achiziții publice; subliniază că Directiva privind achizițiile publice ar trebui modificată pentru a clarifica faptul că este posibil și de dorit ca autoritățile contractante:
  - să impună condiții de mediu în cadrul specificațiilor tehnice și să țină seama de impactul asupra mediului în etapa de atribuire a contractelor;
  - să impună standarde sociale, de exemplu pentru a promova integrarea persoanelor cu handicap pe piața muncii, și standarde de siguranță la locul de muncă;
  - să impună condiții de bunăstare a animalelor de fermă, precum și condiții pentru transportul animalelor vii, atunci când este cazul;
  - să impună menținerea acestor condiții și în caz de subcontractare;
6. consideră că ar trebui să se acorde prioritate criteriilor de etichetare ecologică concepute pentru servicii; subliniază că, atunci când achiziționează și închiriază echipamente consumatoare de energie, autoritățile contractante ar trebui să folosească criterii echivalente standardelor energetice și de etichetare ecologică pentru cuantificarea tuturor economiilor de energie;
7. remarcă, în special, nevoia de a clarifica faptul că este posibil să se impună condiții sociale, de protecție a mediului, a ecosistemelor și a animalelor mai stricte decât normele comune ale UE; solicită să fie prevăzut explicit în directivă faptul că nicio țară nu este împiedicată să se conformeze Convenției OIM nr. 94 și subliniază că funcționarea eficace a unor achiziții publice ecologice presupune existența unor norme ale UE clare și neechivoce care să definească cu precizie cadrul legislativ și de punere în aplicare al statelor membre;
8. preferă să încurajeze și să faciliteze atribuirea de contracte de achiziții durabile de către autoritățile publice, mai curând decât să impună cote obligatorii; este încă de părere că obstacolul cel mai mare în calea unor achiziții publice care să protejeze într-o mai mare măsură mediul nu este atât lipsa de voință, cât mai ales necunoașterea posibilităților și legislația neclară și inflexibilă;
9. solicită instituțiilor europene să utilizeze durabilitatea drept criteriu standard pentru achizițiile publice;

10. își exprimă îngrijorarea privind implementarea ineficace a instrumentului opțional al UE de achiziții publice ecologice;

Ciclul de viață

11. susține că directiva ar trebui modificată pentru a clarifica faptul că este posibil și de dorit să se țină seama de impactul asupra mediului generat de obiectul contractului pe durata întregului său ciclu de viață, incluzând întregul proces de producție și condițiile acestuia până la momentul consumului, pe baza statisticilor referitoare la pierderile asociate cu activitățile din amonte; consideră că, pentru ca autoritățile contractante să dispună de informații adecvate referitoare la aplicarea aspectelor de mediu și/sau a altor aspecte durabile, Comisia ar trebui să le pună la dispoziție o metodologie de calculare a costurilor ciclului de viață;
12. subliniază faptul că autoritățile publice ar trebui încurajate și sfătuite să impună încă de la început în procedurile de ofertare condiții de mediu și solicită modificarea legislației pentru a se asigura că contractele se atribuie, în principiu, pe baza celei mai avantajoase oferte din punct de vedere economic, inclusiv a costurilor pentru întregul ciclu de viață, ținându-se seama de costurile aferente poluării mediului, atunci când este posibil;
13. subliniază că o atenție sporită acordată mediului în cadrul achizițiilor publice creează un potențial ridicat de economisire, deoarece acest lucru înseamnă o atenție sporită acordată costurilor ciclului de viață;
14. subliniază cât este de important ca statele membre și Comisia să promoveze elaborarea unor standarde internaționale în materie de mediu și climă, pe baza conceptului de ciclu de viață, facilitând realizarea de achiziții publice ecologice pentru sectorul public, precum și participarea întreprinderilor la proceduri de ofertare în diferite țări;

Relațiile cu întreprinderile

15. subliniază faptul că ar trebui să existe o legătură între criteriile de mediu și obiectul contractului pentru a se evita denaturările concurenței și insecuritatea juridică, care ar împiedica anumite întreprinderi, și anume IMM-urile, să participe la procedurile de achiziții publice;
16. subliniază cât de important este pentru statele membre să implice IMM-urile și să le încurajeze să participe la procedurile de achiziții publice; consideră că IMM-urile inovatoare pot prezenta noi soluții de abordare a aspectelor legate de mediu în cadrul procedurilor de achiziții publice;
17. recomandă ca, în cazul în care bunurile sau serviciile care fac obiectul procedurii de achiziție publică pot fi obținute pe plan local, procedura să fie deschisă întreprinderilor locale (în special IMM-urilor), în conformitate cu principiul proximității, reducându-se astfel și impactul achiziției publice asupra mediului (de exemplu, emisiile de dioxid de carbon);
18. subliniază faptul că este posibil, prin achizițiile publice și subvenționând soluțiile logistice ecologice, să se reducă numărul de călătorii, necesitatea de a se recurge la transportul cu

mașina și emisiile de CO₂;

19. consideră că îngrijorarea crescută privind impactul produselor și activităților asupra mediului și climei impune reconsiderarea posibilității de favorizare a furnizorilor locali; în acest context, solicită reexaminarea pragurilor și consideră că durabilitatea ar trebui să aibă prioritate în fața interpretării restrictive a normelor pieței interne;
20. subliniază legătura dintre achizițiile ecologice și promovarea inovațiilor; subliniază că aceasta este și mai evidentă când se combină condițiile de mediu din specificațiile tehnice cu acordarea unui punctaj mai mare în etapa de atribuire ofertelor care îndeplinesc anumite condiții de mediu foarte stricte și care propun soluții ecologice;

Aspecte procedurale

21. consideră că auditurile ex post și monitorizarea îndeplinirii contractelor de achiziții publice sunt foarte importante; subliniază faptul că autoritățile contractante ar trebui să poată impune penalități pentru neîndeplinirea obiectivelor de durabilitate și/sau de mediu în conformitate cu criteriile indicate în ofertă, inclusiv în cazul subcontractării;
22. este convins că utilizarea sporită a procedurii negociate ar promova atât inovarea, cât și soluțiile durabile, cu condiția să existe garanții adecvate pentru a se evita orice abuz;
23. subliniază faptul că fabricarea durabilă sau nu a unui produs ori realizarea durabilă sau nu a unui serviciu este considerată pe bună dreptate o caracteristică a produsului sau a serviciului; evidențiază faptul că ar trebui clarificată măsura în care specificațiile tehnice pentru toate tipurile de contracte pot include cerințe legate de procesul de producție pentru a permite autorităților contractante să controleze impactul social și de mediu al contractelor pe care le atribuie;
24. consideră că ar trebui să se recurgă la criteriul celui mai mic preț în atribuirea contractelor doar dacă această opțiune se poate justifica pe motiv că cerințele de mediu și/sau de durabilitate nu sunt relevante în cazul respectiv sau că s-au impus condiții sociale și/sau de mediu stricte în specificațiile tehnice; remarcă însă faptul că decizia finală trebuie să aparțină autorității contractante.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.7.2011
Rezultatul votului final	+ : 49 - : 0 0 : 1
Membri titulari prezenți la votul final	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Nessa Childers, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klauß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Dagmar Roth-Behrendt, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
Membri supleanți prezenți la votul final	Matthias Groote, Romana Jordan Cizelj, Riikka Manner, Marisa Matias, James Nicholson, Alojz Peterle, Michèle Rivasi, Crescenzo Rivellini, Giommara Uggias
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Lorenzo Fontana

19.7.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU INDUSTRIE, CERCETARE ȘI ENERGIE

destinat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

referitor la modernizarea achizițiilor publice
(2011/2048(INI))

Raportor pentru aviz: Konrad Szymański

SUGESTII

Comisia pentru industrie, cercetare și energie recomandă Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât buna funcționare a pieței achizițiilor publice este esențială pentru a stimula piața internă, a încuraja inovarea, a promova un nivel ridicat de protecție a mediului și a climei, precum și integrarea socială în UE, și pentru a atinge un randament optim al cheltuielilor pentru autoritățile publice, cetățeni, întreprinderi și contribuabili;
1. invită Comisia Europeană să prezinte o reformă completă și aprofundată a directivelor existente privind achizițiile publice, care să simplifice procedurile și să sporească flexibilitatea, transparența și securitatea juridică pentru toate părțile implicate în procesul de achiziții și să reducă erorile în transpunerea legislației UE în legislația națională, precum și riscul practicilor comerciale neloiale; consideră că astfel s-ar evita reformarea frecventă pe viitor a acestor directive, reformă ce reprezintă principalul motiv pentru costurile și sarcinile administrative ridicate cu care se confruntă participanții și îngreunează semnificativ și disproporționat accesul IMM-urilor la contractele publice;
  2. solicită ca achizițiile publice să plece de la principiul „a gândi mai întâi la scară mică” și solicită statelor membre să pună în aplicare pe deplin Codul european de bune practici destinat facilitării accesului IMM-urilor la contractele de achiziții publice; atrage atenția asupra faptului că simplificarea procedurilor este esențială pentru a îndeplini acest obiectiv; solicită, de asemenea, Comisiei ca, în paralel cu revizuirea legislației, să adopte inițiative nelegislative, cum ar fi o platformă pentru schimbul de bune practici între statele membre, deoarece unele dintre ele aplică deja proceduri de achiziții publice care asigură utilizarea eficace a banilor contribuabililor;

3. constată că obiectivul acestei reforme ar trebui să fie revenirea la scopul original al achizițiilor publice, și anume asigurarea utilizării eficiente a fondurilor de către statele membre și garantarea concurenței pe piață, pentru obținerea de rezultate optime; consideră că ar trebui aplicate criterii mai clare, mai simple, mai flexibile și mai transparente, pentru a încuraja IMM-urile să participe la achizițiile publice; solicită, de asemenea, Comisiei să analizeze posibilitățile de a consolida dialogul dintre autoritățile contractante și potențialii ofertanți, incluzându-l în procesul de achiziții publice;
4. îndeamnă Comisia să acorde prioritate debirocratizării și simplificării diferitelor proceduri de achiziții publice, atât pentru a reduce numărul total de proceduri, cât și pentru a raționaliza procesele din cadrul procedurilor respective; consideră că o concurență deschisă ar trebui să rămână piatra de temelie a achizițiilor publice, dar că acestea din urmă ar trebui simplificate, în special permițându-se utilizarea într-o mai mare măsură a unor criterii de atribuire bazate pe funcționalitate, în locul unor specificații tehnice foarte detaliate, lăsând astfel la latitudinea posibilităților furnizorilor definirea metodelor, materialelor și tehnologiilor specifice care urmează să fie utilizate; în plus, consideră că sarcinile administrative ar putea fi reduse prevăzându-se o mai mare suprapunere între evaluarea criteriilor de selecție și a celor de atribuire și flexibilitate în cazurile de nerespectare a cerințelor referitoare la format, ceea ce ar permite ofertanților să depună ulterior formularele care lipsesc; constată că îndeosebi IMM-urile suferă din cauza lipsei de flexibilitate, fiind descalificate din motive legate de erori procedurale minore și neintenționate;
5. solicită Comisiei și statelor membre să ia măsurile necesare, inclusiv prin introducerea de prevederi specifice în viitoarea directivă privind achizițiile publice, prin care să se asigure că cel puțin 50% din operațiunile de achiziții publice ale instituțiilor europene și ale statelor membre sunt realizate prin mijloace electronice, în conformitate cu angajamentul asumat de guvernele statelor membre la Manchester, în 2005, în cadrul Conferinței ministeriale pentru guvernare electronică;
6. salută utilizarea achizițiilor publice electronice, care va juca un rol pozitiv în reducerea costurilor și în sporirea accesibilității procedurilor de achiziții; solicită, prin urmare, ca propunerile legislative de extindere și simplificare a utilizării achizițiilor publice electronice să fie introduse în revizuirea planificată a principalelor directive privind achizițiile publice; subliniază importanța unor standarde deschise și a neutralității tehnologice pentru a asigura interoperabilitatea diferitelor sisteme și a evita dependența de un anumit furnizor; solicită Comisiei să asigure o interoperabilitate reală între diferitele platforme pentru achiziții publice electronice deja utilizate în statele membre;
7. constată că majoritatea contractelor publice sunt acordate unor societăți din același stat membru ca și autoritatea contractantă și solicită înființarea unei adevărate piețe europene a achizițiilor publice;
8. în plus, îndeamnă Comisia să realizeze un sondaj în toate cele 27 de state membre pentru a evalua nivelul de oferte transfrontaliere, cu scopul de a analiza relevanța pragurilor actuale și, eventual, de a le majora, astfel încât să se sporească atractivitatea ofertelor transfrontaliere;
9. recunoaște că distincția actuală dintre serviciile de tip „A” și „B” este învechită, întrucât

unele servicii „B” sunt, evident, de interes transfrontalier, de exemplu transportul naval și cel feroviar ori serviciile de recrutare și de securitate; invită, prin urmare, Comisia să revizuiască anexele la directive în cadrul reformei normelor privind achizițiile publice; cu toate acestea, consideră că serviciile sociale de bază ar trebui să rămână servicii „B”, care nu intră sub incidența normelor UE privind achizițiile publice;

10. subliniază că achizițiile publice trebuie să joace un rol-cheie ca stimulent al inovațiilor, în special în domeniul eficienței energetice și în alte domenii de politici identificate în cadrul Strategiei Europa 2020, și că pot stimula piața produselor și serviciilor sustenabile; sprijină măsurile luate pentru a garanta că acești factori sunt luați în considerare de autoritățile publice în cadrul criteriilor lor de atribuire a contractelor; subliniază, cu toate acestea, că este important să se acorde atenția cuvenită costurilor administrative suplimentare pe care aceștia le pot implica pentru companii și autoritățile publice; atrage atenția, de asemenea, că aceste măsuri ar trebui să fie precedate de evaluări de impact adecvate, precum și de teste separate asupra IMM-urilor, pentru a evita birocrăția excesivă;
11. constată că introducerea unor cerințe obligatorii privind inovarea sau a unor specificații tehnice excesiv de detaliate privind, de exemplu, performanța energetică a obiectului unui contract public riscă să restrângă concurența și posibilitățile de alegere ale autorităților contractante;
12. susține concluziile Consiliului European din 4 februarie 2011, în care se solicită statelor membre să includă standardele de eficiență energetică în procesul de achiziții publice începând cu 1 ianuarie 2012; recunoaște că costurile inițiale ale produselor sau serviciilor eficiente din punct de vedere energetic și sustenabile pot părea, la prima vedere, a fi în contradicție cu normele privind achizițiile publice referitoare la utilizarea criteriului „ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic” pentru atribuirea contractelor, dar subliniază că aceste costuri inițiale sunt compensate de costuri de funcționare și întreținere sau costuri de eliminare mai reduse; recomandă aplicarea principiului „ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic” nu doar pe baza prețului, ci luând în considerare aspectele calitative și costurile pentru întregul ciclu de viață, pentru a promova soluții mai inovative;
13. consideră că viitoarea legislație europeană privind achizițiile publice ar trebui să consolideze prevederile existente care impun utilizarea obligatorie a unor criterii de eficiență energetică la luarea unei decizii privind atribuirea unui contract public, fără a aduce atingere normelor de concurență liberă; insistă că o astfel de abordare va stimula inovarea și diversificarea ofertei;
14. solicită Comisiei să propună criterii clare de eficiență energetică în cadrul specificațiilor tehnice aferente achizițiilor publice;
15. observă că cerințele referitoare la cele mai bune tehnologii disponibile (BAT) și la eficiența energetică trebuie să facă obiectul unei analize cost-beneficii bazate pe amortizare;
16. îndeamnă Comisia să stabilească, pe baza celor mai bune practici existente, reguli care să le permită autorităților contractante să calculeze costurile totale în funcție de potențialul

de economisire a energiei oferit de un anumit produs sau serviciu, adică aplicând abordarea „costurilor pentru întregul ciclu de viață” atunci când aleg oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic; prin urmare, recomandă Comisiei să utilizeze modelul din cadrul Directivei 2009/33/EC privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, care permite autorităților publice să utilizeze drept criteriu de evaluare în cadrul procedurilor de achiziții publice costurile totale generate de utilizarea vehiculului pe perioada normală de utilizare a acestuia, și nu doar prețul inițial de achiziție;

17. salută inițiativa unor state membre de a susține inovarea utilizând achiziții înainte de comercializare, în cadrul cărora se oferă contracte pentru elaborarea de soluții la probleme specifice identificate de serviciile publice; constată că cerințele și specificațiile tehnice excesive din cadrul procesului de achiziții publice pot determina o birocrație excesivă, împiedicând, astfel, inovarea; consideră că achizițiile publice ar trebui să se axeze, în schimb, pe funcționalitate și pe rezultatele finale;
18. atrage atenția asupra faptului că aspectul specific al menținerii unui tratament egal și a unei concurențe echitabile pe piețele de achiziții publice din UE și din țările terțe necesită o mai mare atenție politică, în special având în vedere problemele actuale referitoare la accesul pe piețele din sectorul public din țările terțe, progresul lent în negocierile referitoare la revizuirea Acordului privind achizițiile publice (AAP) al OMC și reticența evidentă a multor țări terțe de a adera la AAP.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	12.7.2011
Rezultatul votului final	+ : 47 - : 0 0 : 2
Membri titulari prezenți la votul final	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Lena Ek, Ioan Enciu, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Membri supleanți prezenți la votul final	Antonio Cancian, Rachida Dati, Francesco De Angelis, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Holger Krahmer, Bernd Lange, Mario Pirillo, Silvia-Adriana Țicău

13.7.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

destinat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

referitor la modernizarea achizițiilor publice
(2011/2048(INI))

Raportoare pentru aviz: Ramona Nicole Mănescu

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare regională recomandă Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. consideră că practicile transparente și credibile din domeniul achizițiilor publice joacă un rol deosebit de important în ceea ce privește eficiența cheltuielilor publice și impactul investițiilor publice asupra economiei, în special asupra creșterii durabile și a inovării; consideră că prețul nu ar trebui să fie, ca până acum, un criteriu care să influențeze calitatea serviciilor achiziționate și subliniază în acest sens că achizițiile publice nu ar trebui să urmeze principiul celui mai mic preț, ci să ia în considerare oferta sustenabilă cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, inclusiv din punctul de vedere al costurilor pe întreg parcursul ciclului de viață; invită Comisia să analizeze posibilitatea de a aplica în cazul anumitor contracte și domenii criteriul ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic,
2. consideră că, pentru a armoniza cadrul legal cu privire la achizițiile publice, Comisia Europeană trebuie să propună statelor membre un model unic, standardizat;
3. consideră că, dată fiind descentralizarea progresivă a investițiilor publice, care sunt realizate în proporție de două treimi de către administrațiile subnaționale, autoritățile contractante locale și regionale ar trebui să joace rolul principal în procesul de revizuire a normelor UE de achiziții publice, proces care ar trebui să le ofere o autonomie și flexibilitate sporită pentru a achiziționa ceea ce acestea consideră a fi adecvat pentru nevoile lor;

4. constată că regimul achizițiilor publice este foarte complex, în special pentru autoritățile locale mici și IMM-uri; consideră că un cadru procedural simplificat pentru atribuirea de contracte relativ mici pentru autoritățile contractante mai mici de la nivel local și regional ar contribui la reducerea sarcinilor administrative exact în acele domenii în care acestea ar putea fi disproporționate; solicită Comisiei să verifice în ce măsură s-ar putea aplica norme simplificate în materie de achiziții publice în cazul autorităților publice contractante mici; reamintește, cu toate acestea, că un astfel de cadru procedural simplificat nu trebuie să compromită nevoia de transparență și de bună gestiune financiară;
5. solicită un acces mai amplu la informații clare referitoare la normele UE privind achizițiile publice pentru reprezentanți, funcționari publici și experți la nivel local, regional și național, precum și o cooperare strânsă între toți acești actori;
6. reamintește că IMM-urile au un potențial enorm de creare de locuri de muncă, precum și de stimulare a creșterii economice și a inovării; consideră că pentru valorificarea la maxim a potențialului economic și inovator al IMM-urilor în cursul procedurilor de achiziții, acestea trebuie încurajate să participe la achizițiile publice realizate de autoritățile locale și regionale; consideră că este benefic ca licitațiile să fie optimizate în vederea participării IMM-urilor și a asigurării egalității de șanse pentru acestea, mai ales în cadrul etapei de selecție unde s-a dovedit că apar cele mai mari obstacole în calea participării acestora la licitațiile publice și, prin urmare, solicită introducerea de măsuri suplimentare pentru a încuraja participarea IMM-urilor la achizițiile publice;
7. consideră că este esențial să se creeze instrumente pentru intensificarea cooperării transfrontaliere în domeniul achizițiilor publice, cu acces adecvat al IMM-urilor la procedurile transfrontaliere, pentru menținerea gradului de ocupare al forței de muncă, astfel încât, de exemplu, să se sporească eficiența cheltuielilor în cadrul aplicării programelor finanțate prin instrumente ale politicii de coeziune; apreciază că în cadrul achizițiilor publice transfrontaliere clarificarea aspectelor referitoare la dreptul proprietății intelectuale este de asemenea necesară;
8. consideră că obiectivul dezvoltării în continuare a legislației europene în domeniul achizițiilor publice trebuie să fie acela de a concepe proceduri de achiziții publice mai simple, mai ieftine și mai accesibile pentru IMM-uri și investiții; remarcă faptul că revizuirea procedurilor trebuie să răspundă nevoii de reducere a costurilor, de certitudine juridică și de simplificare a normelor de achiziții publice; consideră că acest proces, împreună cu cel de armonizare, trebuie să se bazeze pe evaluarea impactului oricărui schimbări asupra autorităților locale și regionale, precum și asupra IMM-urilor, pentru a evita încărcarea autorităților competente cu sarcini excesive;
9. invită Comisia și statele membre să organizeze campanii de instruire și sensibilizare, precum și consultări dedicate autorităților regionale sau locale și IMM-urilor, implicând și alte părți interesate, pentru a asigura participarea informată la procedurile de achiziții publice și pentru a diminua astfel rata de eroare, precum și pentru a dezvolta expertiza necesară în rândul autorităților contractante din cadrul autorităților locale și regionale, în vederea punerii în aplicare a unor proceduri inovatoare de achiziții publice; recomandă, de asemenea, statelor membre ca în cadrul programelor operaționale de asistență tehnică să ia

în calcul includerea unor instruiiri sau schimburi de experiență în domeniul achizițiilor publice;

10. solicită Comisiei să promoveze utilizarea unui sistem credibil de înregistrare electronică a unor „pașapoarte pentru achizițiile publice”, valabile o anumită perioadă, care ar putea contribui la reducerea sarcinii administrative a IMM-urilor în ceea ce privește procedurile de achiziții publice;
11. constată că o reducere a cheltuielilor de procedură determină o diminuare a formalizării stricte a legislației europene în domeniul achizițiilor publice, obținându-se astfel o eficiență și o rentabilitate sporite (cel mai bun raport calitate/preț), precum și o mai mare libertate decizională a autorităților publice contractante;
12. consideră că parteneriatele de tip public-privat (PPP) sunt vitale pentru ca Uniunea Europeană să poată realiza investițiile necesare în anumite domenii; solicită Comisiei să facă toate demersurile necesare pentru îndepărtarea obstacolelor și pentru stabilirea unui cadru coerent pentru utilizarea PPP, prin prisma normelor aplicabile achizițiilor publice și fondurilor structurale; recomandă statelor membre să flexibilizeze cadrul legislativ și să asigure coerența legislației astfel încât PPP să funcționeze cât mai eficient;
13. invită Comisia să investigheze și să abordeze în mod efectiv gravele deficiențe legate de respectarea normelor de achiziții publice, identificate în mod repetat de Curtea de Conturi în cadrul punerii în aplicare a proiectelor finanțate prin FEDER și Fondul de coeziune, reprezentând 43 % din toate erorile cuantificabile potrivit Raportului Curții pentru 2009, și să țină cont de faptul că acestea sunt în mare parte consecințe ale complexității procedurilor de achiziții publice, ale lipsei de coerență între aceste proceduri și cele care stau la baza utilizării fondurilor structurale și a Fondului de coeziune, precum și ale transpunerii incorecte a legislației UE în legislația națională; subliniază nevoia de clarificare juridică a directivelor, în vederea evitării unor noi deficiențe în ceea ce privește aplicarea normelor în materie de achiziții publice; salută măsurile Comisiei de a revizui, în colaborare cu statele membre și autoritățile regionale și locale, normele în materie de achiziții publice, simplificându-le și diminuând astfel rata de eroare și asigurând utilizarea mai eficientă a fondurilor structurale;
14. consideră că potențialul neexploatat al Europei de stimulare a inovării prin intermediul achizițiilor publice este uriaș și solicită Comisiei să elaboreze o strategie flexibilă care să permită autorităților contractante să utilizeze proceduri de licitație orientate spre inovare, prin care industria poate fi încurajată să găsească noi soluții avansate;
15. solicită Comisiei să simplifice cadrul procedural în ansamblu prin evitarea excepțiilor și a derogărilor aplicabile de autoritățile contractante și să clarifice incertitudinile exprimate de acestea din urmă cu privire la contractele cu o valoare inferioară pragurilor prevăzute de directive, în special prin asigurarea de consiliere pentru a ajuta autoritățile contractante să evalueze dacă există sau nu un anumit interes transfrontalier în cazuri specifice; consideră că trebuie găsit un echilibru între dorința de simplificare a procedurilor și necesitatea de a asigura o concurență loială în ceea ce privește contractele publice și obținerea rezultatelor optime; consideră că pragurile pentru contractele publice de furnizare de bunuri și servicii ar trebui ridicate;

16. solicită Comisiei să elaboreze un ghid de bune practici pentru achizițiile precomerciale, inclusiv un manual de exemple practice referitoare la modul în care pot fi realizate achiziții inovatoare în temeiul normelor privind achizițiile publice, pentru a ajuta autoritățile mai mici de la nivel local și regional să înțeleagă procesul și modul în care pot beneficia de pe urma acestuia;
17. consideră că este esențial, pentru inovarea și creșterea economică în regiunile Europei, ca accentul să fie pus pe rolul achizițiilor publice electronice, operând pe o bază transparentă, ușor accesibilă pentru solicitanții mai mici de la nivel regional și local, cu un singur punct de contact și cu rezultate ale procedurii de selecție publicate online; solicită, prin urmare, statelor membre să utilizeze cu precădere achizițiile publice electronice pentru a asigura transparența procedurilor;
18. constată că, din cauza complexității, autoritățile publice contractante apelează în mod insuficient la dialogul competitiv și la sistemele dinamice de achiziție și, prin urmare, solicită Comisiei să verifice în ce măsură aceste tipuri de proceduri ar putea fi făcute mai practice și în ce măsură procedura de dialog ar putea fi utilizată nu numai pentru contractele deosebit de complexe, ci și pentru procedurile de achiziție obișnuite;
19. consideră că pentru a evita pierderea finanțărilor comunitare din cauza întârzierilor și pentru a spori gradul de absorbție a fondurilor structurale este necesară sprijinirea autorităților publice, în calitatea lor de autorități contractante; pledează pentru aplicarea unor proceduri accelerate la scară mai largă, întrucât posibilitatea de reducere a termenelor contribuie la accelerarea și la flexibilizarea în ansamblu a procedurilor de achiziții publice, pentru a nu periclita soarta proiectelor.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	12.7.2011
Rezultatul votului final	+ : 44 - : 2 0 : 0
Membri titulari prezenți la votul final	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Membri supleanți prezenți la votul final	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Norica Nicolai

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	26.9.2011
Rezultatul votului final	+: 35 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Cornelis de Jong, Evelyne Gebhardt, Mikael Gustafsson, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Phil Prendergast, Mitro Repo, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Membri supleanți prezenți la votul final	Pascal Canfin, Frank Engel, Marielle Gallo, Anna Hedh, María Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Constance Le Grip, Antonia Parvanova, Sylvana Rapti, Olle Schmidt, Kyriacos Triantaphyllides, Anja Weisgerber